1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda buluşalım!

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:3
19.4.1978
500 kr.
55

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

HAYDİ
1 MAYIS
78'E!

İGD I. BÜYÜK KONGRESİ

14-17 MAYIS 1978
İSTANBUL-TÜRKİYE

DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL
İGD İÇİN İLERİ!

İGD'NİN 9 YENİ ŞUBESİ DAHA AÇILDI

Urfa, Ordu, Urla (İzmir), Çerkeş (Çankırı), Aksaray (Niğde), Ereğli (Konya), Sefaköy, Gaziosmanpaşa (İstanbul) bir de Van!..

İşte dokuz yeni şube. İşte dokuz yeni can!..

Daha niceleri açılmak için sırada. Yasal formalitelerinin tamamlanmasını bekliyor.

Kendiliğinden oluşmadı İGD'nin safları. İGD üyelerinin özverili, inançlı, girişken, bilinçli kararlı savaşımında can verildi. Kan verildi. Faşist kurşunlar altında, maocu provokasyonlara karşı, vuruşa vuruşa, savaşa savaşa gelindi bugünlere. Açıldı bunca şube. Ulaşıldı 30 bin üyeye!...

Daha niceleri açılacak. İGD'nin adının duyulmadığı, örgütlenmediği bir karış memleket toprağı kalmayacak!

Mevcut şubelere yenileri katmak elimizde. Somut hedefler var önümüzde. Bilim bizden yana. İşçi sınıfı bizimle omuz omuza. Yolumuz açık. Geleceğimiz aydınlık.

1 Mayıs 1978'e yığınsal olarak katılalım!

İşçi - gençlik dayanışmasını bir kez daha 1 Mayıs Alanı'nda somutlayalım!

İGD I. Büyük Kongresine tüm gücümüzle katılalım!

Sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşımına gençliğin gür sesini katalım!

İLERİCİ GENÇLER HAYDİ GÖREV BAŞINA!

İGD ellerimizde yükseliyor

İGD MYK Üyesi
Mehmet Boz

Şube kongreleri ardarda yapılırken, gözler daha şimdiden İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresi'ne çevrilmiş durumda.

Herkesin iyi veya kötü, olumlu veya olumsuz yakından ilgilendiği İGD 1. Büyük Kongresi'ne verilen önem; özel olarak İlerici Gençler Derneği üyelerine, sempatizanlarına ayrı ayrı sorumluluklar, görevler yüklüyor. Görevlerimiz ve sorumluluklarımız temelde tek bir amaca; İGD'nin güçlenmesine yönelmekle birlikte kongre öncesi, kongre dönemi ve kongre sonrası farklı yanları ile belirginlik kazanıyor. Kapsadığı evrenin özgül niteliği baş görev ve sorumluluklarımızı belirliyor.

Kongre yaklaşırken sorumluluğumuz provokasyonlara kapılmamaktır. Gerek gerici - faşist güçlerin gerekse maocu hainlerin oyunlarına gelmemektir. Kongre ve İGD'ne zarar verebilecek her türlü olumsuz tutum içine girmekten kaçınmaktır. Ama bu, maocu faşistlerin saldırılarına boyun eğileceği, gereken yanıtın verilmeyeceği anlamında ele alınmamalıdır.

Son günlerde İGD üzerinde yeni oyunlar sahnelenmektedir. Baskılar yoğunluk kazanmaktadır. İGD şubeleri aranmakta, arkadaşlarımız gözaltına alınıp, tutuklanmakta, işkenceden geçirilmektedir. Yalan ve kara çalma üzerine gerici-faşist basın sayfalar dolusu yer ayırmaktadır. Faşistlerin yanısıra maocu hainlerin de ilerici yurtsever gençliğe yönelen saldırıları yükseliş kaydetmektedir. Her sayısı zehir ve yalan kusan maocu basın, faşist basını aratmamaktadır.

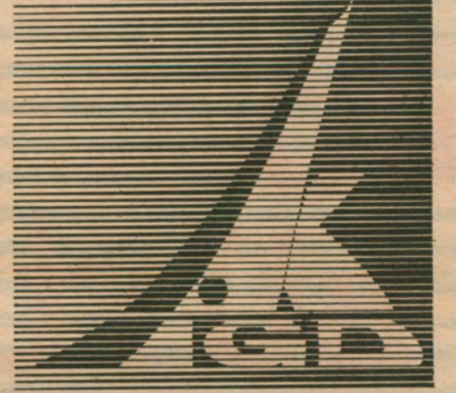
Birden bire böylesine ileri boyutlar kazanan ve MC dönemini aratmayan boyutlara ulaşan baskı ve saldırılar elbette birbirinden kopuk değildir. Maocusundan gericisine, faşistine değin tüm İGD düşmanlarının ağız birliği etmişçesine karşı devrim korosunu başlatmaları rastlantı değildir. Gerçekte İGD kuruluğundan bu yana bu koro hiç bir zaman susmamıştır, ama, kongre öncesi daha çığırtkan bir yapıya büründüğü gerçektir.

Kongre öncesi görevlerimiz en az sorumluluklarımız kadar ağırdır. Önümüzde 1 Mayıs 1978'e daha güçlü, daha kitlesel olarak katılma görevi vardır. Bu görev kongre çalışmalarımızdan ayrı değildir. Tersine kongreye daha güçlü daha kitlesel girmenin yolu, 1 Mayıs 1976 ve 1 Mayıs 1977 gösterilerini kat kat aşan bir güçle 1 Mayıs 1978'e katılmaktan geçmektedir. Üstelik 1 Mayıs'ın kitleselliği sadece kongre için önemli değildir. Faşist tırmanışı geriletebilmenin başlıca çıkış yolunun kitlesel eylemlerden geçmesinden ve 1 Mayıs gösterilerinin bu doğrultuda somut bir örnek ve olanak olması nedeniyle dirimsel öneme sahiptir. «Haydi 1 Mayıs 1978'e» belgisi işte böylesine somut ve canlı bir belgidir.

Kongreye daha kitlesel girmenin bir ucu 1 Mayıs gösterilerine etkin bir biçimde katılmaktan geçiyorsa, diğer ucu yeni üyeler kazanmak, yeni şubeler açmaktan geçmektedir. İGD'ye yeni üyeler kazanmak tek tek her üye arkadaşın görevidir. Her yeni şubenin açılmasında her üyenin payına düşen görev ve sorumluluklar az değildir. Bu doğrultuda çalışmalarımızı hızlandırmalıyız. Okulu muzda, fabrikamızda, büroda, tarlada etkin bir çalışma yürütmeliyiz.

Sorunun bir de maddi yönü vardır. Genel Kurulumuzun İlerici Gençler Derneğine yaraşır biçimde olması maddi gücümüzle doğru orantılıdır. İGD gibi sadece üyelerinin ödentileriyle yaşayan bir gençlik örgütü için maddi güçlükleri göğüsleyebilmenin tek yolu üyelerinin özverisi, kongre için açılan bağış kampanyasında etkin olarak yeralması dır. Bu görev aynı zamanda her İGD üyesinin olduğu gibi İGD Şubeleri'nin de önde gelen görevi olmalıdır. Şube kongrelerini daha kitlesel kılmak, gençliğin temel sorunlarını ve istemlerini yansıtan kararlarla Büyük Kongreye gitmek, kongre öncesi diğer görevlerimizden ayrı değildir.

Kongre dönemi görevlerimiz de birincisinden ayrı değildir. Kongre'ye İGD disiplin ve örgütlülüğünü egemen kılmak başta gelen görevimizdir. Genel Kurul'un her açıdan yüksek düzeyde geçmesi için elimizden gelen çabayı esirgememeliyiz. Bu görev kongre delegelerinin olduğu kadar her İGD üyesinin sorumluluğudur. Herkesin gözü kongremizdedir. Onlara İGD'nin ne olup ne olmadığını göstermeliyiz.

Kongre sonrası görevlerimiz elbette kongrede alınan kararlar doğrultusunda biçimlenecektir. Kongrede alınan kararları hayata geçirmek başta gelen görevimizdir. Alınan kararları hayata geçirmek, İGD'nin yığınsallaşması ve mevcut şubelerine yenilerinin eklenmesiyle yakından ilintilidir. Zaten derneğimizin önünde duran görev de budur. Ana sorun daha da yığınsallaşmaktır. Çünkü İGD'nin tarihi görevini yerine getirebilmesi; gençlik hareketini faşistlerden, maoculardan, sekter ve maceracı unsurlardan arındırılabilmesi, daha güçlü, daha kitlesel bir İGD'den geçmektedir.

Bilindiği gibi İlerici Gençler Derneği'nin I. Büyük Kongresi'nin önemi sadece ulusal niteliğinden doğmamaktadır. Ulusal yönü kadar uluslararası yönü de ağır basmaktadır.

İlerici Gençler Derneği'nin I. Büyük Kongresi'nin başarılı geçmesi ve önemli kararların alınmasında örgüt olarak İGD'nin ve ayrı ayrı üyelerin savaşımı temel halkadır. Ama bu belirleyicilik kıstası ilerici yurtsever güçlerin sorumluluklarının, görevlerinin olmadığı anlamına gelmez. İGD çevresinde koruyucu bir ağ örmek ve İGD'ne sahip çıkmak kendisine ilericiyim, demokratım, devrimciyim diyen herkesin görevidir.

Daha güçlü ve daha yığınsal İGD in ileri!

İGD denizli şube kongresi

İGD şube kongreleri yapılıyor

İlerici Gençler Derneği'nin şubelerinin kongreleri devam ediyor. Nisan'ın ilk haftasında; Sarıgör (Manisa), Siirt, Adana, Yenişehir, Burdur, Aliağa, Milas, Çaycuma, Balıkesir, Karabük, Sakarya, Beykoz ve Bakırköy İGD şubeleri, kongrelerini yaparak yeni çalışma dönemine başlamışlardır.

Birlik ve dayanışma havası içinde geçen şube kongreleri, demokratik kamuoyunda geniş bir ilgi görmüştür. Şube kongreleri, her bölgedeki ilerici-yurtsever gençlik hareketinin yeni atılımlar kaydetmesi için önemli bir etken olmuştur. Şube kongreleri gençligi ilgilendiren dirimsel kararlar alarak son bulmuştur. Alınan kararlar arasında şunlar bulunmaktadır:

— 141-142'nin kaldırılması, işçi sınıfı partisine yasal örgütlenme hakkının saglanması,

— Gençlige can güvenliği ve ögrenim özgürlügünün saglanması, gizli-acık faşist yuvaların dagıtılması.

— DDGF ve UÖB'ye üye olunması,

— Ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliginin saglanması.

— Gençligin anti-faşist birliginin oluşturulması,

— 11. Dünya Gençlik ve Ögrenci Festivali için yapılan hazırlıkların ilelretilmesi,

— Nötron Bombası'na karşı savaşımın güçlendirilmesi.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ

HAYDİ!..

1.BÜYÜK KONGRE'DE DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL BİR İGD İÇİN BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM!

Hesap no:

Türkiye Halk Bankası
Aksaray Şb. 413/66 015

T.C. Ziraat Bankası
Laleli Şb. 2562-D

İKİ TARİHSEL OLAY

Önümüzdeki günlerde demokrasi savaşımı ve gençlik hareketi iki önemli olaya tanık olacaktır: Birincisi, *1 Mayıs 1978 gösterisi;* ikincisi, *İlerici Gençler Derneği'nin 1. Büyük Kongresi'dir. Bu iki olay, demokrasi savaşımımız ve gençlik hareketi açısından dirimsel öneme sahiptirler.*

●

İşçi sınıfımız, 55 yıldır yasaklanan 1 Mayıs'ı 1976 yılında kitlesel bir biçimde kutlayarak burjuvazinin yasak zincirinin bir halkasını kırmıştı. Üçyüzbini aşkın işçinin, emekçinin katıldığı bu tarihsel gösteri, kapitalist ülkelerdeki 1 Mayıs gösterilerinin en kitleseli olarak dünya işçi hareketinin tarihindeki onurlu yerini almıştır.

1977 yılında yine Taksim alanında kutlanan 1 Mayıs gösterisi, daha kitlesel olması ve politik içeriğinin daha yüksek olması ile nitelendirilmektedir. İşçilerin, emekçilerin kısa ve uzun erimli istemlerini tek bir potada eriten, «İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük» *belgisini yükselten görkemli bir foruma dönüşmüştür. Yarım milyona yakın işçinin, emekçinin katıldığı gösteride Taksim alanının adı* «1 Mayıs Alanı» *olarak değiştirilmiştir. Böylelikle 1 Mayıs gösterilerinin 1 Mayıs Alanı'nda kutlanması gibi bir gelenek de doğmuştur. Bu, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın bir kazanımıdır.*

1 Mayıs 1978 yine 1 Mayıs Alanı'nda kutlanmaktadır.

1 Mayıs 1978, 1976 ve 1977 1 Mayıs tarihsel gösterilerinde elde edilen kazanımların korunması açısından özel bir öneme sahiptir. Ancak 1 Mayıs 1978 gösterisinin önemi sadece bununla sınırlı değildir. 1 Mayıs 1978, günümüzde artan faşist tehlikeye karşı işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın dev bir çıkışı olacaktır. Türkiye'deki demokrasi savaşımında bir dönemeci oluşturabilecek özellikleri taşımaktadır.

1 Mayıs 1978'in diğer bir önemi de, gerici faşist güçlerin 1 Mayıs gösterilerinin kitlesel bir biçimde kutlanmasını engellemek için giriştikleri ve girişecekleri provokasyonları boşa çıkaracak olmasıdır. Geçen 1 Mayıs'ta egemen güçlerin, faşist ve maocu bozkurtların düzenlediği saldırının sonuçları belleklerimizden henüz silinmemiştir. 1 Mayıs'ın kitlesel bir biçimde kutlanmasını engellemek için düzenlenen bu saldırıya günümüzde verilecek en güzel yanıt, 1 Mayıs 78 gösterisine daha kitlesel katılımı sağlamaktır. Bu konuda elden gelen her şey yapılmalıdır. Gerici güçlerin birçok oyununun bozulması için 1 Mayıs 1978 gösterisinin daha kitlesel olması zorunludur.

Bu konuda ilerici-yurtsever gençliğe düşen görevler daha anlamlıdır. Türkiye'deki demokrasi savaşımını işçi-gençlik dayanışmasının en güzel örnekleriyle süsleyen ilerici gençler, 1 Mayıs 1978'de bu konuda tarihsel bir görevle karşı karşıya olduklarını unutmamalıdırlar.

1 Mayıs 1978 gösterisine en kitlesel bir biçimde katılmak aynı zamanda ilerici yurtsever gençlik hareketi açısından da büyük bir önem taşımaktadır. İlerici yurtsever gençlik hareketi savaşım alanlarında büyümüştür ve 1 Mayıs 78'de de bu böyle olmalıdır. Gelişimimizi, gücümüzü dost-düşman herkese göstermek için, en kitlesel katılım için ileri!

Bunu sağlayabilmek için 1 Mayıs hazırlık çalışmalarında yaratıcı biçimler bulmak zorundayız. Sadece bildirilerle, dernek merkezlerinde yapılacak toplantılarla yetinilmemeli, en geniş kitle ile kaynaşabilecek yollar ve biçimler aranmalıdır.

●

Önümüzdeki günlerin önemli toplumsal olaylarından birisi de 14-17 Mayıs tarihleri arasında toplanacak İGD'nin 1. Genel Kurulu'dur.

İGD, Kongre hazırlık çalışmalarının ana belgisini «daha güçlü, daha yığınsal İGD için ileri» *olarak belirlemişti. Sadece bu belginin anlamı bile İGD 1. Büyük Kongresi'nin Türkiye gençliği açısından önemini ortaya koyabilecek niteliktedir. Bu belgi hayata geçirilebildiği ölçüde gençlik hareketi yolalabilecektir. Türkiye'nin bu en büyük gençlik örgütünün daha da yığınsallaşması ve güçlenmesinin gençlik hareketi açısından getirebileceği açınımlar besbellidir. Kongre alacağı tarihsel kararlarla Türkiye gençlik hareketinin ulusal ve uluslararası sorunlarına çözümler getirecek, yakın dönemde gençlik hareketinin izlemesi gereken perspektifi çizecektir. Bu nitelikleriyle İGD 1. Büyük Kongresinin sonuçları yalnız gençlik hareketi açısından değil, ulusal demokratik savaşımımız açısından da büyük bir önem taşımaktadır.*

●

1 Mayıs 1978 gösterisinin ve İGD 1. Büyük Kongresi'nin yaklaştığı şu günlerde, sermayenin sol kolu maocu bozkurtların ilerici yurtsever gençliğe karşı yeni bir saldırı kampanyasına giriştiği görülmektedir. Hatırlanacağı üzere geçen yıl yapılan 1 Mayıs gösterisinden önce de buna benzer bir saldırı kampanyası yürütülmüştü. Maocu bozkurtlar bu yılda her yerde İGD üyelerine saldırmakta ve karşı-devrimci hezeyanlarını kusmaktadırlar. Bunlar rastlantı olarak kabul edilemez. Besbelli ki bu provokasyon yuvaları, bu iki toplumsal olaydan önce sermaye tarafından atılan kemikleri en iyi bir biçimde yalamanın hızlılığı içerisindedir. Amaçları bu iki anlamlı olayın üzerine en azından gölge düşürmektir. Ama ne yazık ki bunu başaramayacaklardır. İlerici yurtsever gençlik hareketi, maocu faşistlerin provokasyonlarını boşa çıkaracak, 1 Mayıs gösterisinden ve İGD 1. Büyük Kongresi'nden yüzakıyla çıkmasını bilecektir.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLER DEĞİL MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

Ankara Valisi, DEV-GENÇ ve DEV-LİS'i süresiz olarak kapattığını açıkladı. Gerekçe olarak bu gençlik örgütlerinin Dernekler Yasası'na aykırı olarak çalıştığını söyledi.

Bu karar, gerekçesi ne olursa olsun sadece sözkonusu örgütlere karşı olmaktan öte bir anlam taşımaktadır. Çünkü kullanılan yöntem MC dönemlerinde örneklerine sık sık tanık olduğumuz bir yöntemdir.

Şunu özellikle belirtmek isteriz: Bugünkü Dernekler Yasası'na dayanarak demokratik örgütleri kapatmak, demokrasiden yana olmakla bağdaşmamaktadır. Çünkü demokrasiden yana olmak demek, mevcut durumu olduğu gibi sürdürmek demek değildir. Demokrasiden yana olmak, toplumsal yaşamın her alanında demokratikleşmeden yana etkin bir tavır almak demektir.

Ankara Valisi, demokratik örgütleri kapatmakla MC nin valileri düzeyine düştüğünün farkında mıdır? Böylesi bir yola girmek, hükümetle demokratik güçleri karşı karşıya getirmeye çalışan gerici-faşist güçlerin ekmeğine yağla-bal sürmek demektir. Bu yol çıkmaz bir sokaktır. Bu yol ve yöntemlere başvurmakla faşist saldırıların önüne geçilemez. Yapılması gereken şey demokratik örgütleri kapatmak değil, demokrasi düşmanı oldukları belgelerle kanıtlanan faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nı kapatmak, tüm açık - gizli faşist yuvaları dağıtmaktır. Hükümet eğer gerçekten demokrasiden yana ise anti - demokratik Dernekler Yasası'nı demokratik bir özle yeni baştan düzenlemeli, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konulan sınırların kaldırılması için etkin çaba içerisine girmelidir. Herşeyden önce, demokratik örgütlerin kapatılmasından vazgeçilmeli, DEV - GENÇ ve DEV-LİS hemen açılmalıdır.

KAMPANYAYA KATIL!
4 Arkadaşının imzasını alarak aşağıdaki adrese postala!

Bülent ECEVİT
Başbakan
ANKARA

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALI. TÜM FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi : Rıfat GÜLER ● Sorumlu Yönetmen : Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri : Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. ● Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci - İST. ● Posta çeki : Rıfat GÜLER 107301 ● Abone : 6 Aylık : 50 TL. - 12 Aylık : 100 TL. - Yurtdışı iki katı ● Türkiye Dağıtımı : TEMEL DAĞITIM ● Dizgi : Başaran Mat. ● Baskı : Özakın Matbaası ● Son baskı tarihi : 21.4.1978

FAŞİST MHP ve ÜOD KAPATILSIN
tertip komitesi

İMZA KAMPANYASINA KATIL
tertip komitesi

FAŞİST KATİLLER TUTUKLANSIN
tertip komitesi

FAŞİZME GEÇİT YOK
tertip komitesi

SAVAŞIM GÜÇLENİYOR!

● 12 demokratik kuruluş kampanya açtı.

Geçtiğimiz günlerde **BANK-DER, ÇIRAK-DER, Doğu Karadenizliler Derneği (DKD), GENEL-DER, Halk Evleri İstanbul İl K. K., İGD, İKD, İLD KÖGEF, TÜS-DER, TÜTED** olarak bir basın toplantısı yaptılar. Toplantıda, faşist cinayetlerin, saldırıların sorumlusu olduğu açıkça belli olan MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması, ümt gizli, açık faşist yuvaların dağıtılması, faşist yöneticilerden hesap sorulması için bir kampanya başlattıklarını kamuoyuna açıkladılar. Açıklamada, İstanbul'un çeşitli semtlerinde halka açık kahvehane toplantıları düzenleneceği, MHP ve Ülkü Ocakları'na üye faşist komandoların bugüne dek işledikleri cinayetlerin ve yaptıkları saldırıların örnekleriyle halka anlatılacağı belirtilmektedir.

12 demokratik yığın örgütünün açmış olduğu bu kampanyanın çalışmaları tüm hızıyla sürüyor. Meydanlar, caddeler, sokaklar onbinlerce afişle donatıldı. Birçok meydana büyük boyutlarda çoğaltılmış duvar gazeteleri yapıştırıldı. Afişleme çalışmalarının yanı sıra açılan imza kampanyası da her kesimden büyük ilgi gödüyor. Trenlerde, vapurlarda imzalar toplanıyor. Kahvehanelerde toplantılar yapılıyor, imza toplanıyor. Toplanan imza sayısı daha şimdiden onbinleri buldu. Halkımız faşizme karşı nefretini attıkları imzalar ile dile getiriyor.

Bu kampanya ve ayrıca gazetemizin 52. sayısından beri sürdürdüğü kampanya MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması doğrultusunda atılmış önemli bir adımdır. MHP ve Ülkü Ocakları'nı kapatmaya yarayacak birçok belge hükümetin ve yargı organlarının elindedir. Kampanyaların hedeflerinden biri de kamuoyuna açıklanmayan bu belgelerin bir an önce açıklanmasını sağlamaktır.

İSTANBUL'DA 42, ANKARA'DA 25 DEMOKRATİK ÖRGÜT, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI'NIN KAPATILMASI İSTEKLERİNİ YİNELEDİLER

12 Nisan Çarşamba günü ADMMA ilerici öğrencilerine

yapılan bombalı saldırıyı kınayan, aralarında **DİSK, TÖB-DER, TÜS-DER, TMMOB, TÜM-DER, TÜTED, HALK EVLERİ, İGD, İKD, TYS, KÖGEF, TRT-DER, KÖY-KOOP, Çağdaş Hukukçular Derneği** ve **Sine-Sen**'in de bulunduğu, İstanbul ve Ankara'dan toplam 67 demokratik örgüt MHP ve onun yan kuruluşu olan Ülkü Ocakları ve benzeri kuruluşlar kapatılıncaya, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlanıncaya ve faşizmiş kaynakları kurutulunca-a kadar savaşımlarının süreceğini açıklamışlardır.

SAVAŞIM YURT DIŞINDA DA GÜÇLENİYOR

Yurt dışındaki Türkiyeli ilerici işçi ve öğrenci örgütle Cumhurbaşkanına, Başbakana, TBMM Başkanlığına, bakanlara ve demokratik örgütlere gönderdikleri mektuplarla, telgraflarla MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, faşist yuvaların dağıtılma savaşımına güç katıyorlar. Son olarak **«Frankfurt Türkiye Gençler Birliği - FTGB», «Hannover İşçi Dayanışma Komitesi - HİDAK», «Göppingen İşçi Birliği»** gönderdikleri mektuplarda MHP ve uzantılarının kapatılmasını, silahlı kuvvetler ve devlet organları içinde kümelenmiş Kont Gerilla gibi demokrasiyi boğazlamak isteyen teşkilatların dağıtılmasını, faşist Türkeş'in tutuklanmasını ve hesap sorulmasını istemişlerdir.

KAMPANYALARI YIĞINSALLAŞTIRMAK ANTİ-FAŞİSTLİK GÖREVİDİR!

Şimdi tüm anti-faşistlerin, anti-emperyalistlerin, ilericilerin, yurtseverlerin, demokratik solcuların, sosyalistlerin önünde duran en büyük görev böylesi kampanyaları daha da yaygınlaştırmak, kitleselleştirmektir. Bu görev bugünden yarına ertelenemez, ... grup çıkarları bu görevin önüne getirilemez. Böylesine bir kampanya tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğini hayata geçirebilecekleri somut alanlardan birisidir. Bu konuda atılacak her adım, yapılacak her eylem, birliği güçlendirecek etmenlerden birisi olacaktır. Unutulmamalıdır ki, MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği ile gerçekleşebilecektir. 12 demokratik kuruluşun açmış olduğu bu kampanya bu yolda atılmış önemli bir adımdır. Ve bu kampanyayı desteklemek, yığınsallaştırmak anti-faşist olmanın da bir kıstasıdır.

TÜM İLERİCİLER, YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR, DEMOKRATİK SOLCULAR, SOSYALİSTLER, KOMÜNİSTLER, AŞAĞIDA YAYINLADIĞIMIZ KÜPÜRÜ KESEREK BAŞBAKANA GÖNDERİN, BU EYLEMİN DAHA KİTLESEL OLMASI İÇİN BU METNİ ÇOĞALTARAK ÇEVRENİZDEKİ HERKESİN GÖRMESİNİ SAĞLAYIN, BAŞBAKANA GÖNDERİLEN HER İMZA FAŞİSTLERİN KAFASINA VURULAN BİR BALYOZDUR. BU EYLEME KATILMAK ANTİ-FAŞİST GÖREVDİR.

Sayın Başbakan,

İktidara geldiğiniz ilk gün can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanacağını, saldırganların üzerine kararlılıkla gideceğinizi söylemiştiniz. Saldırıların merkezinde MHP ve Ülkü Ocakları, Kontr-Gerilla, Dev-Kurt, ETKO vb faşist örgütlenmeler olduğu, basında yayınlanan belgelerden ve gelişen olaylardan açıklıkla görülmektedir.

Bizler, yargı organlarının ve sizin başında bulunduğunuz hükümetin elinde bulunan MHP ve Ülkü Ocaklarını kapatabilecek tüm belgeleri açıklayacağınıza inanıyoruz.

Saldırı yuvası MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, Kontr-Gerilla, Dev-Kurt, ETKO vb dağıtılması, yöneticilerinden hesap sorulması doğrultusunda harekete geçeceğinizi ve sözünüzü yerine getireceğinizi umut ediyoruz.

Saygılarımızla

İMZALAR

1 — ....
2 — ....
3 — ....
4 — ....
5 — ....

sicilli faşistleri tanıtıyoruz

Nihal Atsız

Türkiye'deki faşistlerin ileri gelenlerinden olan Nihal Atsız Alpaslan Türkeş'in akıl hocasıdır. Koyu bir faşisttir. 1944 yılında ırkçılık ve Turancılık davası sırasında savcıya verdiği ifadede şöyle diyordu: «Faşizm ve Turancılıktan mahkumiyeti bir şeref telakki ederim.»

Bu azılı faşist, faşizmin temel unsurları olan saldırganlık, ırkçılık konusundaki görüşlerini en açık şekilde söylemekten kaçınmamıştır. Oğluna hitaben yazdığı mektubunda bu sapık görüşlerini şöyle dile getiriyor:

«Yağmur oğlum,

Bugün tam bir buçuk yaşındasın. Vasiyetnameyi bitirdim, kapatıyorum. Sana bir de resmimi yadigar olarak bırakıyorum. Örgütlerimi tut. İyi bir Türk ol. Komünizm bize düşman bir memlekettir. Bunu iyi belle. Yahudiler bütün milletlerin gizli düşmanıdır. Ruslar, Çinliler, Acemler, Yunanlılar tarihi düşmanlarımızdır. Bulgarlar, Almanlar,İtalyanlar, İngilizler, Fransızlar, Araplar, Sırplılar, Hırvatlar, İspanyollar, Portekizliler, Rumenler yeni düşmanlarımızdır. Japonlar, Afganlılar, Amerikalılar, yarınki düşmanlarımızdır. Ermeniler, Kürtler, Zazalar, Çerkezler, Abazalar, Boşnaklar, Arnavutlar, Gürcüler, Çeçenler, Çingeneler içerki düşmanlarımızdır.

«Bu kadar çok düşman var. Çarpışmak için iyi hazırlan. Tanrı yardımcın olsun.

ATSIZ»

İşte, faşizmin insanlık düşmanı yüzünü Türkeş'in akıl hocası böyle ortaya koyuyor.

MHP ve ÜLKÜ OCAKLARI kapatılmalıdır!

KONTR-GERİLLA, DEV-KURT, ETKO dağıtılmalıdır!

KEMAL ÖZER - OZAN

"İYG'NİN KAMPANYASI OLUMLU BİR GİRİŞİMDİR"

İYG — Son günlerde artan faşist saldırıların baş sorumlusunun MHP ve Ülkü Ocakları olduğu, bunların gizli faşist örgütler kurduğu ilerici basında birçok kez belgelerle kanıtlanmıştır. Yargı organlarının da bu faşist örgütlerin kapatılması doğrultusunda belgeler topladığını, hatta MHP ve Ülkü Ocakları'nı kapatabilecek birçok belgenin ellerinde olduğu yine ilerici basında yer aldı. Bu konudaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz? İYG'nin açmış olduğu kampanya hakkında neler düşünüyorsunuz?

Faşist güçler, dünyada olduğu gibi ülkemizde de sermayenin arzularını yansıtıyor. MC iktidarı döneminde yaratılan uygun ortam, devlet kadrolarında ve gençlik arasında yaygın bir tırmanışa neden oldu. MC'den sonra gelen CHP - Bağımsızlar koalisyonu bu tırmanışı durdurabilir mi? Soru budur ve bu soruya yanıt ararken, sosyal demokratların yapısal karakterleri göz önünde tutulmalı, yapısı gereği olumlu ya da olumsuz adımlar atabileceği düşünülerek solun ve demokratik güçlerin kararlı davranmaları sağlanmalıdır. İYG'nin açmış olduğu kampanyayı işte bu çerçeve içinde olumlu bir girişim olarak düşünüyorum. Ne kadar kararlı ve dinamik davranılabilirse, sosyal demokratların ikircikli durumları, yalpalamaları o kadar önlenebilir. Kampanyanın bu bilinç içinde sürdürülmesi, girişimi olumlu sonuçlara götürecek kanısındayım.

İYG — MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması doğrultusunda daha başka ne gibi eylemler yapılabilir?

Kemal Özer

Örgütlerin kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması elbet önemli. Ama asıl önemlisi, faşizmi besleyen kaynakların kurutulması çalışmaları olmalı. Gerek bu çalışmalarda, gerekse gündemde bulunan kampanyada ilkeli bir birlik kurmak ve kapsamlı bir sonuç almak için işçi sınıfıyla doğrudan bağlantı sağlanmalı. Nitekim işçi sınıfının girişeceği kitlesel eylem, 20 mart direnişinde de gösterdi ki sermaye üzerinde ve kamuoyunda asıl etken olanı. Girişiminizin kamuoyu oluşturması kitlesel eylemlerle bütünleşmeli.

●

ESKİŞEHİR'DEN 5 DEMOKRATİK KURULUŞ KAMPANYAMIZA KATILIYOR:

«MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALI, FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR.»

Emperyalist sistemdeki ekonomik ve politik bunalımın sonucu, tekelci burjuvazi ilerici güçlerin demokratik istemleri karşısında mevzii kaybetmemek için faşist örgütlenmelerden mümkün olduğu kadar fazla faydalanmaya çalışıyor. Faşist örgütleri provokatif eylemlerde kullanarak ilerici güçler üzerinde baskı kurmaya çalışıyor. Burjuvazi bu yolla demokrasi savaşımını durduracağını sanıyor. Fakat, tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de ilerici yurtsever unsurlar faşizme karşı mücadeleyi gündemden indirmemektedirler.

Ülkemizde de MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-Gerilla gibi faşist örgütlerin kapatılması ve yöneticilerinden hesap sorulması doğrultusundaki eylemler faşist tırmanışa karşı mücadelenin gelişmesinde önemli bir adımdır. Çünkü, MHP yöneticilerinin yurtdışındaki faşist örgütlerle ilişkilerinin belgelerle saptanmasının yanında her gün daha da azgınlaşan katliamların sorumlularının MHP ve Ülkü Ocakları gibi faşist örgütlerle ilişkileri artık açığa çıkmıştır. MHP ve Ülkü Ocakları bunun için kapatılmalı yöneticilerinden hesap sorulmalıdır.

Yalnız unutulmaması gereken bir nokta: Faşizm, ancak tüm ilerici, demokrat ve yurtseverlerin işçi sınıfı öncülüğündeki kararlı eylemleri sonucu ezilir.

İGD	İlerici Gençler Derneği
EDİB	Esk. Dem. İşçi Birliği
İKD-DER	İktisatçılar Derneği
İŞ-DER	İlerici Şarhüyüklüler Derneği
EDOD	Esk. Devrimci Orta-Öğr. Der.

TÜM HAS-İŞ GENEL BAŞKANI SADETTİN ÜLFER:

«FAŞİSTLERİN ARKASINDAKİ GÜÇ, SABANCILAR, KOÇLAR, ECZACIBAŞILARDIR»

Faşist tırmanışın bütün şiddetiyle devam ettiği günlerde yaşıyoruz. Saldırıların, cinayetlerin altında tekelci sermayenin en kanlı, en zorba diktatörlüğünü yani faşizmi kurma hevesleri yatmaktadır. Faşistlerin arkasındaki güç tekelci sermayedir. Sabancılar, Eczacıbaşılar, Koçlardır. Bu özellikle doğru kavranılması gereken somut bir gerçektir. Doğru çözümlemeler ancak bu gerçeği kavramakla yapılabilir.

Şu anda sorun faşizmin demokrasiyi boğazlamaya çalışmasını önleme sorunudur. Ve güncel olarak yapılması gereken faşist saldırı ocakları, terör ve cinayet yuvaları Kontr-Gerilla, MHP ve Ülkü Ocakları'nın dağıtılması, cinayetlerin baş sorumlularının cezalandırılmasıdır. Faşist tehlikeye karşı tüm demokratik kuruluşlar birbirine ve halka karşı sorumludurlar. İktidardaki CHP ağırlıklı hükümet de faşist güçlere karşı aldığı önlemleri etkinleştirmek zorundadır.

Faşizm, tüm demokrat, ilerici, yurtsever güçlerin işçi sınıfı öncülüğündeki eylem birliğinin hayata geçirilmesi yani, ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'nin oluşturulması ile önlenebilir. Bu, faşist tehlikeyi önlemenin tek ve zorunlu şartıdır.

Hasan ÇOLAK
Genç Fenliler Kültür Derneği (GFKD) Başkanı

GENÇ FENLİLER KÜLTÜR DERNEĞİ BAŞKANI HASAN ÇOLAK:

«FAŞİSTLERDEN HESAP SORULACAKTIR»

Faşist saldırı yuvaları MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-Gerilla, DEV-KURT, ETKO, süregelen saldırılarını arttırmışlardır. 16 Mart'ta İstanbul Üniversitesinde gerçekleştirdikleri katliamın benzerini geçtiğimiz günlerde Ankara DMMA'da gerçekleştirmişlerdir. Bu saldırılar son değildir. Faşist saldırıların kaynakları MHP, Ülkü Ocakları kapatılmadan, faşist yuvalar dağıtılmadan, faşist yöneticilerden hesap sorulmadan bu saldırılar önlenemez. İYG'nin açmış olduğu kampanyaya işçi sınıfının yolundaki tüm ilericilerin, yurtseverlerin katılacağına inanıyoruz.

1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda buluşalım!

KAMPANYAMIZ YIĞINSALLAŞIYOR

5 NİSAN AVRUPA'DA

İŞSİZLİĞE KARŞI SAVAŞ GÜNÜ

5 Nisan günü Avrupa'nın 18 kapitalist ülkesinde 41 milyon işçi kitlesel gösterilerle işsizliği protesto etti. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na üye sendikaların ortak kararı ile 5 Nisan **«Çalışma Hakkı İçin İşsizliğe Karşı Savaş Günü»** ilan edildi. 41 milyon emekçi **«işsizlik, tekellerin sömürü ve baskısına karşı protesto»** için grev, gösteri, miting gibi eylemler örgütleyerek **«insanın en doğal hakkı olan çalışma hakkından yoksun bırakılmasını, daha çok kâr sağlamak için her gün yüzlerce işçinin işine son verilmesini, emekçi yığınlara karşı işlenen en büyük cinayet»** olarak nitelemişlerdir.

İtalya'daki işsizliği protesto eylemlerine 11 milyon emekçinin katıldığı belirtilmektedir. Ayrıca, İtalya'nın üç büyük sendika konfederasyonu Başbakan Andreotti'ye gönderdikleri bir mektupta ülkedeki işsizliğe karşı kesin önlemler alınmasını istemişlerdir.

Fransa'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen işsizliği protesto eylemlerine de yüzbinlerce emekçi katılmıştır. Fransa'nın en büyük sendika konfederasyonlarından birisi olan CGT yaptığı bir açıklamada, 18 kapitalist ülkenin emekçilerinin katıldığı bu eylemde onlarla kardeşçe dayanışma içinde olduğunu belirtmiştir.

İspanya'daki eylemlere ise 7 milyon emekçi katılmıştır. Madrid'te 100 bin metalurji işçisinin yaptığı bir gösteride bundan bir süre önce patronların işten attığı metalurji işçilerinin yeniden işe alınmalarını istemişlerdir.

İşsizliği protesto eylemleri ayrıca, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Yunanistan, Danimarka, İsveç, İngiltere, F. Almanya ve diğer kapitalist ülkelerde de düzenlenmiştir.

TÜRKİYE'DE İŞSİZLİĞİN ALDIĞI BOYUTLAR

Kapitalizmin bunalımlarının derinleştiği günümüzde işsizliğe karşı savaşım milyonlarca emekçiyi kapsıyor. Emperyalizmle hergün daha sıkı bağlanan Türkiye'de de bunalım daha ağır boyutlar kazanıyor. Daha geçtiğimiz birkaç ay içinde resmi ağızlar işsiz sayısının 2 milyonun üzerinde olduğunu açıklıyorlardı. Oysa bu rakam hiçte gerçekleri yansıtmıyordu. Nitekim geçtiğimiz günlerde İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürü, 2000 yılında Türkiye'deki işsiz sayısının 14 milyon olacağını açıkladı. Kuruma hergün iş bulmak için başvuran yüzbinlerce işçiye iş bulunamadığını itiraf etti.

Bu, resmi makamların açıklaması. Madalyonun öte yanındaki gerçek ise çok daha başka. Türkiye'de bugün açık işsizlerin sayısı 4 milyonu geçmiştir. Buna gizli işsizleri kattığımız da bu rakam akıl almaz boyutlara ulaşır. Az topraklı ve topraksız köylülüğün Türkiye nüfusunun çoğunluğunu oluşturduğu, her yıl yüzbinlerce topraksız köylünün kentlere aktığı, geçici işlerle, seyyar satıcılıkla yaşamını sürdürmeye çalıştığı gerçeğini gözönüne aldığımızda gizli-açık işsiz sayısının **20 milyona** vardığını görmekteyiz.

Kapitalizm bu sorunun üstesinden gelemez. Çünkü sorunun yaratıcısı kendisidir. Kapitalizm varoldukça işsizlik illeti emekçileri tehdit edecektir. Kapitalizmde işsizlere iş bulunması bir yana, bugün iyi-kötü bir işte çalışanlar bile her an bu işlerini kaybetme korkusu ile yaşamaktadırlar. Daha bugünden sayıları yüzbinlere varan işçi, özellikle belirli işkollarında kitlesel olarak işten çıkarılmaktadırlar.

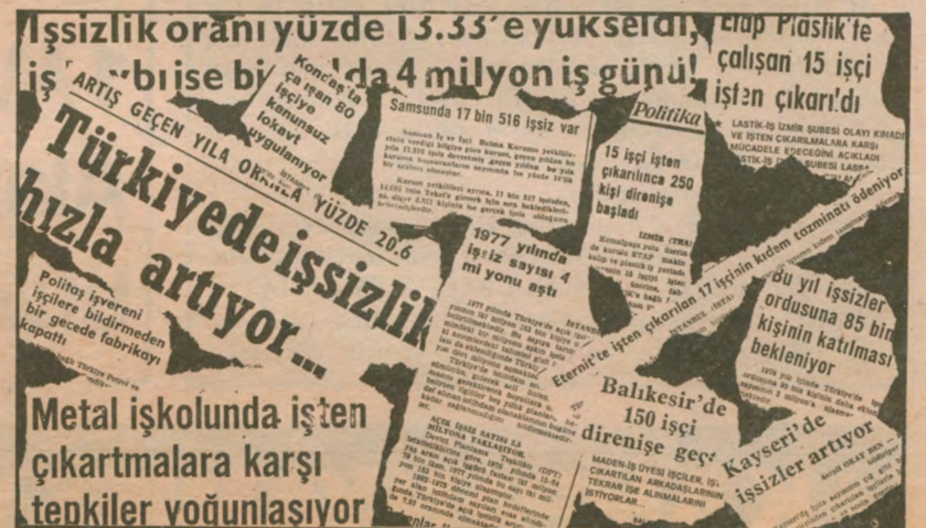
İşverenler anti-demokratik yasalar yoluyla «tensikat» adı altında kitlesel olarak işçi çıkarmaya devam etmektedirler.

Çok uluslu tekellerin egemen olduğu işkollarında (lastik, metalurji, kimya) hammadde ve döviz yokluğu gerekçesiyle işten çıkarmalar korkunç boyutlar aldı. Tekellerle rekabet gücü olmayan birçok küçük işyeri kapısına kilit asmak zorunda kaldı.

Toplu işten çıkarmaların, yani «tensikat»ların sivri ucu ise sınıf bilinçli işçilere, özellikle de genç işçilere yöneliktir. Yüzbinlerce genç fabrika önlerinde iş beklerken, üretim sürecine bile girememişken, varolan işini kaybeden, işsizler ordusu saflarını kabartan onbinlerce genç bugün kara kara geleceğini düşünmektedir.

Kapitalizmin ise bu genç insanlara hiç bir gelecek ve güvence veremeyeceği apaçık ortadadır. Kurtuluş sosyalizmdedir. Sosyalizmin yolunu açacak ileri demokratik düzendedir.

toprak reformu faşistlerin eline bırakılamaz

Köylü ve toprak sorunu ülkemizin en önemli toplumsal sorunlarından birini oluşturmuş ve sürekli olarak güncelliğini korumuştur. Bu, nüfusun % 60'ının kırsal kesimde yaşadığı ve tarımın ekonomide önemli bir yer tuttuğu ülkemizdeki adaletsiz toprak dağılımından ileri gelmektedir. Bugün 5 milyon köylü ailesinin yaklaşık 3,5 milyonunu topraksız ya da az topraklı aileler oluşturmaktadır. Topraksızlık, yoksulluk, emekçi köylü yığınlarını demokratik bir toprak reformu için harekete geçirmiş ve bu hareket çoğu zaman toprak işgallerine varan ileri boyutlara ulaşmıştır. Emekçi köylülerin bu istemi aynı zamanda egemen güçleri çeşitli adımlar atmaya zorlamıştır.

Cumhuriyet tarihi boyunca köylü ve toprak sorununa eğilmeyen hiçbir hükümet hemen hemen yok gibidir. İşbaşına gelen hükümetlerin çoğu toprak sorununu programlarına almışlardır. Fakat 50 yıllık uygulamalar, burjuvazinin demokratik bir toprak reformunun yapılması ve derebeyi kalıntılarının ortadan kaldırılması yolundaki tutuculuğunu da ortaya koymuştur. İşbirlikçi burjuvazi ve onun iktidarları hiçbir zaman emekçi köylüler yararına bir uygulamaya girmediler. Tersine sözde toprak reformu uygulamaları köylüleri aldatmaktan ileri gidemedi ve toprak ağalarının, kapitalist çiftçilerin konumunu daha da güçlendirdi.

Şimdi Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen eski yasanın yerine yeni bir toprak ve tarım reformu tasarısı hazırlanıyor. Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığına bağlı bir komisyon tarafından hazırlanan yeni yasa tasarısının Ecevit Hükümeti tarafından yakında meclislere sunulacağı söylenmektedir. Yeni yasa tasarısı topraksız köylülerce merakla beklenmektedir. Bu aynı zamanda «kalkınmayı köylülerden başlatacağını» ilan eden CHP'nin toprak reformu konusundaki tutumunu belirli ölçüde yansıtacağı için de ayrı bir önem taşımaktadır.

Ancak görülen odur ki yeni yasa tasarısı köylüler yararına yeni bir şey getirmekten uzak kalacaktır. Bunun baş nedenini hükümetin sağ politikası oluşturmakla birlikte, yasa tasarısını hazırlayan komisyonun bileşimi de açıkça göstermektedir. 9 kişilik komisyonun 5'i MHP'li faşistlerden oluşmaktadır. Bunlar Mukbil Özyörük, Halil Cin, Nazmi Demir, Miten Kumal ve Galip Esmer adlı faşist ideologlardır.

Faşist MHP'nin toprak reformu konusundaki tutumu öteden beri biliniyor. Topraksız köylülerimiz MC döneminde bunların gerçek yüzünü daha yakından tanımıştır. Faşist MHP, sözde «toprak reformunu» kendi örgütlenmesini sağlamlaştırmanın, toprak beylerinin konumlarını güçlendirmenin bir aracı olarak kullandı. Köylülere hiç toprak dağıtılmadı. Faşist demagoji ile kamuoyu yanıltılmaya çalışıldı.

Bu konudaki halk düşmanı uygulamanın bir başka örneği de 1977 bütçesinde toprak kamulaştırılması için ayrılan 1 milyar 200 milyon liranın başka amaçlar için kullanılmasıdır. Bu somut örnekler bile faşist MHP'nin, Demirel'lerin, Türkeş'lerin ne ölçüde emekçi köylülerden yana olduğunu ortaya koymaktadır.

YENİ HÜKÜMET NE YAPMALIDIR?

Yeni hükümet toprak reformu konusunda halktan yana ileri adımlar atmak istiyorsa, herşeyden önce gerici faşist güçlerin MC dönemindeki halk düşmanı politikasını teker teker açıklamalı ve toprak reformu komisyonundaki faşistleri atmalıdır. Ancak bu da yetmez! Yeni hükümet, toprak reformu tasarısını meclislere sunmadan önce, konuyla ilgili demokratik örgüt temsilcilerinden ve bilim adamlarından oluşan bir kurula bu tasarıyı incelettirmelidir ve yapılan önerilerin gözardı edilmemesini sağlamalıdır. İşçi sınıfının, ilerici - demokratik güçlerin bu konudaki görüşlerine başvurmadığı ve bunları dikkate almadığı sürece, yeni hükümetin hazırladığı toprak reformu tasarısı da daha öncekilerden farklı bir sonuç doğurmayacaktır. Bundan, emekçi köylüler zarar görmekle birlikte, CHP ve ağırlığındaki hükümet de pek kârlı çıkmayacaktır.

İGD'NİN ÇAĞRISI:

HAYDİ 1 MAYIS 1978'E

Yine doldurduk meydanları. İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma, savaşım günü 1 Mayıs'da. 5 kıtadan milyonlarca insan. İşçi, köylü, memur, aydın, öğrenci. Genç, yaşlı, kadın-erkek, çoluk, çocuk. Küba'da, Bulgaristan'da, Angola'da, Vietnam'da, Fransa'da, Almanya'da, Mozambik'te, Etiyopya'da, Sovyetler Birliği'nde, Yunanistan'da, Laos'da, Kıbrıs'ta... TÜRKİYE'DE 1 MAYIS ALANI'NDA.

Dünya'da;

Kalıcı barış için, genel silahsızlanma ve yumuşama için, tüm savaş ocaklarının dağıtılması savaş kışkırtıcılığına son verilmesi için, nötron bombasının yasaklanması için, Helsinki sonuç belgesi'nin kararlarına uyulması için, emperyalizmin, faşizmin, ırkçılığın, siyonizmin lanetlenmesi, yok edilmesi için, Kıbrıs'ın bağımsızlığının bağlantısızlığının toprak bütünlüğünün tanınması için, Filistin halkının ulusal haklarının tanınması, Şili'de, Uruguay'da, Brezilya'da, faşizmin sultası altında yaşayan tüm halklarla, yurtseverle dayanışmayı yükseltmek için. **Çıktık 1 Mayıs'ta alanlara.**

Ülkemizde;

Faşizmin tırmanışına son verilmesi, faşist yuvaların dağıtılması, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması için, dökülen kanların, düşen canların anılarını yaşatmak için, faşist katillerden hesap sorulması için, 141 ve 142'nin kaldırılması için, işçi sınıfı partisine özgürlük için, NATO'dan, CENTO'dan çıkmak için, ikili anlaşmaların yırtılması, Amerikan üslerinin kapatılması için, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen için, ulusal baskı ve ayrıcalığa son vermek için, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği için **çıktık 1 Mayıs'ta alanlara!...**

Biz gençlere;

Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için, demokratik eğitim için, demokratik özerk üniversite için, demokratik lise için, gerici Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasalarının demokratikleştirilmesi için, 18 yaşın seçme, 21 yaşın seçilme yaşı olarak yasalaşması için, dünya gençliği ile aramıza çekilen duvarların kaldırılması için eşit-işe eşit ücret için, sigorta hakkı için **çıktık 1 Mayıs'ta alanlara!...**

İşçi sınıfının, öğretmenlerin, memurların, kadın hareketinin tüm toplumsal sınıf ve katmanların demokratik ve özgül haklarının tanınması için **çıktık 1 Mayıs'ta alanlara!...**

Dünya'da, ülkemizde aktı milyonlar, meydanlara. Aktık biz ilerici yurtsever gençler. İşçi sınıfıyla omuz omuza. İşçi sınıfının savaşım yolundan ayrılmadan. Maoculuğa, maceracı, sekter, terörist eylemlere savaşımı elden bırakmadan. Faşizme karşı savaşımda yılmadan usanmadan. Zonguldak'tan geldik, Diyarbakır'dan geldik. Kars'tan, Van'dan, Hatay'dan geldik. İstanbul'dan geldik. Memleketin dört bir yanından geldik işçi sınıfımızın omuz başına. Her zaman geleceğiz. Grev çadırlarında, direnişlerinde pekiştireceğiz. İşçi sınıfının yolundan yürümenin doğruluğunu savaş alanlarında kanıtlayacağız. 1 Mayıs 1976, 1977'de olduğu gibi. DGM direnişinde, faşizme ihtar eyleminde olduğu gibi! 1 Mayıs 1978'de olacağı gibi!...

1 MAYIS 78'E DAHA GÜÇLÜ DAHA YIĞINSAL KATILMAK İÇİN İLERİ!

1 MAYIS 1978 İŞÇİ SINIFIMIZA VE EMEKÇİ HALKIMIZA KUTLU OLSUN.

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI!

YAŞASIN İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI!

1 MAYIS VE GERİCİ-FAŞİST BASIN

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs günlerle sayılı. İşçi sınıfının, emekçilerin, aydınların, köylülerin, gençlerin, kadınların büyük bir coşku ve heyecanla 1 Mayıs 1978'e kitlesel katılım çalışmaları sürerken karşı-devrim güçleri, gericilik cephesi de boş durmuyor. Saldırılar yoğunlaşarak sürüyor.

GERİCİ-FAŞİST BASIN UĞURSUZ YAYINIYLA İLERİCİLERİ KORKUTMAYI AMAÇLIYOR

Tekelci sermayenin ödünü kopartan şey, işçi sınıfının doğrudan politik öze sahip kitlesel çıkışlarıdır. 20 Mart «faşizme ihtar eylemi» bunun en son ve somut kanıtıdır. İşçi sınıfının öncülüğünde tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinin örüldüğü yüzbinlik, beşyüzbinlik kitlesel çıkışlardır tekelci sermayeyi korkutan. Ve erki bırakmamak için azgınca saldırtan.

1 Mayıs gösterileri bu kitlesel çıkışların en görkemlileri olmuştur. 1 Mayıs 1976'da 51 yıllık yasak çemberi kırılırken, 1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs Alanı dar gelmişti işçi sınıfına ve yandaşlarına.

İşte 1 Mayıs 1978'in çok yakın olduğu bugünlerde tekelci sermaye ve besleme basını bunun için saldırıya geçmiştir. 1 Mayıs 1977'de giriştikleri katliama rağmen milyonların yüreğinin 1 Mayıs için attığının bilincinde olan gerici-faşist güçler ne olursa olsun kitleleri yılgınlığa itmeye, korkutmaya çabalamaktadırlar. Uğursuz yayınları bunun içindir. Korku tohumları ekmek, katılımı düşürmek içindir.

1977 1 MAYIS'INDAN 1978 1 MAYIS'INA

1 Mayıs 1977'de gerici-faşist karması MC iktidarda idi. Dökülen kanın sorumlusu bu iktidardır. Bugün MC yok. CHP ağırlıklı iktidar işbaşında. 1 Mayıs 1978 yeni hükümet döneminde kutlanacak. Üstelik demokratik hak ve özgürlüklerden yana olduğunu iddia eden bir iktidar. Her fırsatta bunu belirtiyor. Ancak buna rağmen yeni hükümet 1 Mayıs 1978'in 1 Mayıs Alanı'nda kutlanmasını engellemeye kalktı. Uzun savaşımlar sonucu emekçilerin kanı ve canı pahasına kazandığı demokratik kazanımlara ket vurmak istedi. Tıpkı 20 Mart eyleminden sonra yaptığı açıklamalar gibi. Demokrasi anlayışını da böylelikle ortaya koydu.

İşçi sınıfının ve ilerici güçlerin kararlılığı karşısında 1 Mayıs 1 Mayıs Alanı'nda kutlanacak. Bu kazanımı kimse geri alamaz.

FAŞİST LİDERLER VE BASIN ENDİŞE DUYUYORMUŞ!

Faşist MHP'nin önde gelen liderleri; «...Taksim'de yapılacak 1 Mayıs Bahar Bayramı konusundaki endişelerini de belirtmişlerdir.» (Milliyet 5 Nisan 1978)

AP'nin yayın organı Son Havadis'te Tekin Erer 27 Mart'ta köşesinden 28-29 Nisan'da birşeyler olacağını (!) ima ediyor. «Şimdi bir rivayet dolaşıyor. 28 Nisan veya 29 Nisan'da komünistler yine toplu bir saldırı ile beş on gencin canına kıyacaklar ve daha sonra da 1 Mayıs ve müteakiben iki gün faşizmi tel'in için protesto ve işi bırakma, grev gösterileri yapacaklardır.»

Gerici Tercüman gazetesi ise yılın gazetecilik olayını (!) yaptığını ileri sürerek DİSK'in 1 Mayıs için yaptırdığı pankart sopalarının nerede yapıldığını keşfetmiş. Geçen yıl da aynı gazete 1 Mayıs'ta görevlilerin giydiği gömleğin Bulgaristan'dan geldiğini keşfederek aynı haltı yemişti. Ne var ki gömleklerin Sultanhamam'da yapıldığı açıklanınca fazla söyleyecek birşeyi kalmamıştı. İşte Tercüman gazetesi bu sopaların ne yapılacağını soruyor... Saldırı kampanyasına bunu malzeme yapıyor.

«Geçen yıl İstanbul'da kanlı 1 Mayıs'ı yaşayanlar, bu yıl ki '50 bin sopalı' hazırlıkları dehşetle takibetmekte yeni bir kanlı katliam olmasından büyük endişe duymaktadırlar.» (Tercüman 11 Nisan 1978)

Sermayenin en iyi kemik yalayan kalemi Rauf Tamer ise ille de kan akmasını istiyor. «...İlle de kan akacak, kan akmasa bile şehirde terör havası esecek ki Sol'un gövde gösterisi dört başı mamur yapılsın.» (Tercüman 10 Nisan 1978) Rauf Tamer, geçen 1 Mayıs'ta da «arabalar tahrip edilecek, camlar kırılacak, inşallah aldanırız ama belki kan akacak» diyordu.

Aynı gazetenin köşebaşını tutmuş yazarı Ergun Göze; «...Demek 1 Mayıs günü Yalova'dan gelmiş bulunan elli bin sopa ile 'Devrim kansız olmaz' inancının sahipleri, İstanbul sokaklarını alan-talan edecek...», «...Bundan böyle bu mitingte bir kişinin burnu kanarsa, bütün bu gerçeklerden sonra, hasis politik menfaatler yüzünden DİSK'e Taksim Meydanı'nı veren ve gerekli tedbirleri almayan yetkililer mesuldür.»

Son olarak Başyazar (!) Nazlı Ilıcak ne diyor bakalım. «...Ya 1 Mayıs Günü TAKSİM'de kan gövdeyi götürürse ne yapacağız?» (Tercüman 11 Nisan 1978)

HÜKÜMETİ GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ

1 Mayıs öncesi gerici-faşist basında çıkan bu uğursuz yayınlar birer belgedir. Yazarları birer kışkırtıcıdır. Bu yayınlar 1 Mayıs gününe değin sürecektir. Hükümeti bunun için göreve çağırıyoruz. Bu yayınlar susturulmalıdır! Sorumluları hesap vermelidir! Hükümet, faşist güçlerden ve maocu provokasyon yuvalarından gelebilecek her türlü tehlikeye karşı gerekli önlemleri gecikmeden almalıdır.

1 MAYIS'A EN KİTLESEL KATILIMI SAĞLAMAK İÇİN İLERİ!

Gerici faşist güçlerin ve tekelci basının korkutma ve yıldırma taktikleri işçilerin, emekçilerin 1 Mayıs'a en geniş bir biçimde katılımını engelleyemiyecektir. 1 Mayıs alanı, 1 Mayıs 78'de bir kez daha işçilerin, emekçilerin akan seli ile dolup taşacaktır. Gericiler, faşistler, maocular, parababaları korkacaklarsa şimdiden korksunlar.

FAŞİST TEHLİKENİN KAYNAKLARI

İŞÇİ SINIFIMIZIN UYARISI

İşçi sınıfımızın öncü politik akımı, son günlerde artan faşizm tehlikesi konusunda kamuoyunu uyarmış ve faşizmin tırmanışına karşı «ulusal demokratik direniş»in örgütlenmesinin zorunluluğu üzerinde durmuştur. Bu uyarıya ilerici-demokratik kuruluşlar da yaptıkları açıklamalarla katılmışlardır.

Hemen belirtmek gerekir ki, bu uyarı ilk uyarı değildir. Özellikle gerici-faşist karması MC'nin işbaşına geçmesinden sonra güncel bir tehlike halini alan faşist tırmanışın getirdiği tehlikeleri dikkate alarak daha önceleri de bu konuda sürekli açıklamalar yapılmıştır. Ancak, son uyarının taşıdığı önem ortadadır. Türkiye'de faşist güçler almış başını gidiyor. Sosyal demokrat özellikler taşıyan CHP'nin ağırlığındaki bir hükümetin varlığına rağmen faşist güçlerin tırmanmasına karşı ciddi, elle tutulur önlemler alınmamaktadır. Türkiye kapitalizminin bunalımı derinleşmektedir. Emperyalist güçlerle, özellikle ABD emperyalizmi ile olan kölelik bağlarımızı koparmak yerine daha da derinleştirmek için adımlar atılmaktadır. Bunlar, faşist tehlikenin nesnel temellerini güçlendiren etmenlerdir. Besbelli ki faşist tehlikenin kaynaklarını saptayamamak ve üzerine yürümemek anlamında bir siyasal körlük, demokrasi cephesinde önemli bir yeri olabilecek olan bazı kesimler de bir hayli yaygındır. Bu nedenle, faşist tehlikenin kaynakları üzerinde durmak ve bunları görmek istemeyenlere göstermek bir zorunluluk halini almıştır.

FAŞİZM TEHLİKESİ NEDİR?

Faşizm tehlikesi, politik cinayetlerin sayısındaki artış mıdır? Faşist güçlerin gizli örgütlenmesinin hızlanması mıdır? Yoksa devlet kademelerine sızmış olmaları mıdır? Faşizm tehlikesi, faşist demagojinin artan şiddeti midir? Veyahutta faşist partinin oy oranının artışı mıdır?... Bu sorular uzatılabilir. Ancak faşizm tehlikesi ne bu soruların bir tanesi, ne de birkaç tanesidir. Faşizm tehlikesi bunların tümünü kapsar; ama bu soruların kapsamıyla da sınırlı değildir. *Faşizm tehlikesi emperyalizmin global stratejisi içerisinde ele alınmalı, ülkemizin içerisinde bulunduğu ulusal ve sınıfsal koşullar temeline oturtulmalıdır.* Konu böylesine bir bütünlük içerisinde ele alınmadığı ve yerli yerine oturtulmadığı takdirde, işçi sınıfımızın stratejik ve taktik önermelerini anlamak mümkün değildir. Bunun getirebileceği sonuç, faşizme karşı savaşımı çok yönlü bir cephede yürütememek olur ki, bu sonuç, halkımızın dirimsel çıkarları açısından kabul edilebilir bir şey değildir.

«EMPERYALİZMİN NE OLDUĞUNU BİLMİYORSANIZ, FAŞİZMİN NE OLDUĞUNU BİLEMEZSİNİZ»

Togliatti böyle söylüyor ve devam ediyor : «*Neden? Çünkü, sınıf ilişkileri ve kapitalistlerin kârlarını koruma gereksinimleri karşısında, burjuvazi işçiler üzerinde ağır baskı uygulamasını mümkün kılan biçimleri bulmak zorundadır. Ustelik, tekeller, yani burjuvazinin öncü güçleri yoğunluklarının en yüksek derecesine erişir ve eski yönetim biçimleri bunların genişlemelerine engel olur. Burjuvazi kendi yarattığı şeylere karşı cephe almak zorunda kalır, çünkü bir zamanlar onun gelişmesine etken olmuş olan şey bugün kapitalist toplumun korunması yolunda bir engel haline gelmiştir.*

«*Burjuvazinin gerici bir niteliğe dönüşmek ve faşizme başvurmak zorunda kalışının nedeni budur.* (Faşizm Üzerine Dersler)»

Bu saptama Lenin'in görüşlerine uygundur. Lenin daha 1920'lerde bu konuda şunları söylemiştir : «*Demokrasi serbest rekabete tekabül etmektedir. Siyasi gericilik tekele tekabül etmektedir.*» Lenin'in bu sözleri bugün de geçerliliğini korumaktadır. Tekelcilik azgın bir gericiliktir.

Tekelci kapitalizm (emperyalizm) ile faşizm arasındaki bağlantıyı en çarpıcı ve anlaşılabilir nitelikte Dimitrov yapmaktadır: «Emperyalist çevreler buhranın bütün yükünü emekçilerin omuzlarına yüklemeye çalışıyorlar. *Faşizmin gereğini duymalarının nedeni budur.*

«Pazarlar sorununu, güçsüz ulusları köleleştirerek, sömürgeci baskıyı artırarak ve savaş yoluyla dünyayı yeniden bölüşerek çözmeye çalışıyorlar. *Faşizmin gereğini bu yüzden duyuyorlar.*

«Devrim güçlerinin gelişmesini, işçilerin ve köylülerin devrimci hareketlerini ezerek ve dünya proletaryasının siperlerine askeri saldırılar düzenleyerek *engellemeye* çalışıyorlar. *İşte bu yüzden faşizmin gereğini duymaktadırlar.* (Komintern 7. Kongre Raporu'ndan)»

Bütün bunların ortaya çıkardığı sonuç şudur : Faşizm tehlikesinin kaynağını emperyalizm oluşturmaktadır. Emperyalizm, her alanda zincirlerinden boşanmış bir gericilik olarak belirmektedir. Bu anlamda, kapitalizmin tekelci aşamaya ulaşmasının başlarında, yani 1920'lerde Avrupa'da faşist grupların güçlenmeye başlamasını bir rastlantı olarak kabul edemeyiz. İlk başlarda pek dikkati çekmeyen faşist hareketler tekellerin kucağında büyümüş ve yüzyılımızın ortasına doğru İtalya ve Almanya'da işbaşına geçerek yalnız bu ülkelerin işçilerine ve emekçilerine kan kusturmakla kalmamış, komşu ülkelere saldırarak ikinci dünya savaşının çıkmasına, milyonlarca insanın ölümüne neden olmuştur. İkinci dünya savaşının sonunda faşizm bir *sistem* olarak çökmüştür. Ancak faşizmi yaratan sınıfsal nedenler ortadan kaldırılamamıştır. Bununla birlikte günümüzde faşizm tehlikesini arttıran etkenler çoğalmıştır.

FAŞİST TEHLİKENİN GÜNÜMÜZDE ARTAN ETKENLERİ

Günümüzde gelişmiş kapitalist ülkelerde ortaya çıkan ve emperyalizmin yeni bir aşaması olarak nitelenen tekelci devlet kapitalizmi bu azgın gericiliğe derin ve sürekli bir boyut kazandırmıştır. Faşist ve neo-faşist hareketler kapitalist ülkelerde son yıllarda güçlenme eğrisi çizmektedirler. «*Faşist niteliklері olan parti ve gruplar 65 kapitalist ülkede faaliyette bulunmakta ve uluslararası birlikler oluşturmaktadırlar. Bu parti ve gruplar büyük maddi olanaklara sahiptirler, iktidardaki sınıfın belirli çevrelerinde, devlet mekanizmasının bazı halkalarında, özellikle de orduda nüfuzlu koruyucuları vardır. Burjuva demokrasisinin sağ kanadını oluşturan partilerdeki gerici unsurların güçlenmeye başladıkları dikkati çekmektedir. Bu unsurlar, eski açık faşist örgütlerin kalıntılarını toparlamakta, faşizmden yana hareketlere ve siyasal koalisyonlara geçici ya da sürekli girmektedirler. (K. Zaradov, Çağdaş Faşizm, Yeni Dünya)*»

Son birkaç yıl içerisinde Avrupa'da hızlılık kazanan faşist ve neo-faşist çıkışlar, bu gözlemi olduğu gibi doğrulamaktadır. Faşizm, uluslararası ölçekte artan bir tehlike haline gelmiştir. Bunun kaynağı tekelci devlet kapitalizminin yapısındaki gelişmeler ve uluslararası dengede oluşan değişikliklerdir.

Faşizm tehlikesi, politik cinayetlerin sayısındaki artış mıdır? Faşist güçlerin gizli örgütlenmesinin hızlanması mıdır? Yoksa devlet kademelerine sızmış olmaları mıdır? Faşizm tehlikesi, faşist demagojinin artan şiddeti midir? Veyahutta faşist partinin oy oranındaki artış mıdır?... Bu sorula uzatılabilir. Ancak faşizm tehlikesi ne bu soruların bir tanesidir ne de bir kaç tanesidir. Faşizm tehlikesi bu soruların tümünü kapsar, ama bu soruların kapsamıyla da sınırlı değildir. Faşizm tehlikesi emperyalizmin global stratejisi içerisinde ele alınmalı, ülkemizin içerisinde bulunduğu ulusal ve sınıfsal koşullar temeline oturtulmalıdır. Konu böylesine bir bütünlük içerisinde ele alınmadığı ve yerli yerine oturtulmadığı taktirde, işçi sınıfımızın stratejik ve taktik önermelerini anlamak mümkün değildir. Bunun getirebileceği sonuç, faşizme karşı savaşımı çok yönlü bir cephede yürütememek olur kı, bu sonuç, halkımızın dirimsel çıkarları ısından kabul edilebilir bir şey değildir.

EMPERYALİZMİN DERİNLEŞEN BUHRANI, FAŞİST TEHLİKEYİ ARTTIRAN BİR ETKENDİR

Emperyalizm, faşist tehlikenin potansiyelini sürekli olarak içinde taşımaktadır; ancak, özellikle emperyalizmin ağırlaşan bunalım dönemleri faşist tehlikenin hızla ortaya çıkıp yaygınlaşması için gerekli koşulları olgunlaştırmaktadır. İkinci dünya savaşından önce kapitalist dünyayı sarsan «Büyük Buhran» faşist hareketlerin yaygınlaşıp güçlenmesine yolaçmıştı.

Geleneksel egemenlik biçimleri ile iktidarlarını sürdüremez duruma düşen tekelci sermaye çevreleri, faşist parti ve grupları doğrudan öne sürerler ve bunların işbaşına geçmesi için tüm olanaklarını seferber ederler. Faşist parti ve gruplar her yönüyle tekelci sermayeye bağlı oldukları halde, bunalımın sonuçlarından zarar gören küçük burjuva kitlelerin anti-tekel özlemlerini kullanırlar ve sömürürler. Bu nedenlerden ötürü kapitalizmin bunalım dönemleri, faşist hareketlerin yaygınlaşması ve güçlenmesi için elverişli koşullar yaratmaktadır denilir.

Ancak bu, emperyalizmin bunalım dönemlerinin sonucu kaçınılmaz olarak faşizme yolaçar demek değildir. Böylesi bir yazgıcılığa dünya devrimci hareketinde yer yoktur. Emekçi halkın tüm güçleri birleştirilip faşist tehlikenin önüne dikilirse, faşizm geçit bulamaz. Dünyada buna örnekler vardır. 1934'te Fransa'da olanlar bunu doğrulamaktadır.

Sonuç olarak özetlemek gerekirse, günümüzde emperyalizmin yapısındaki gelişmeler, onun tekelci devlet kapitalizmi aşamasına yükselmesi, uluslararası dengenin sürekli olarak bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme, ve sosyalizm güçleri lehine değişmesi, kapitalizmin devresel bunalımları ile genel bunalımını içiçe geçirmiştir. Bunun sonucu olarak emperyalizmin bunalımı giderek derinleşmiş ve süregen bir niteliğe bürünmüştür. Buna bağlı olarak da faşizm tehlikesi artmıştır.

Faşizm tehlikesi artmıştır ama faşizm tehlikesini ortadan kaldırmak ve giderek yoketmek için elverişli koşullar da gelişmektedir. Dünya sosyalist sisteminin her alanda büyüyen etkisi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi; dünya devrim sürecinin bu üç ana gücünün pekişen birliği, gerici faşist çevrelerin, emperyalist güçlerin hareket sahasını daraltmaktadır.

AZ VE ORTA DÜZEYDE GELİŞMİŞ KAPİTALİST ÜLKELERDE FAŞİZM TEHLİKESİ

1920'lerin başında ilk faşist gruplar ortaya çıktığında, gelişmiş, kapitalist ülkelerin devrimcileri, bu faşist grupları kendi ülkeleri için bir tehlike olarak görmemişler; faşizmin ortaya çıkışında «kapitalizmin en zayıf öğeleri olan kır burjuvazisinin» rolünden ötürü faşizmin ancak «zayıf kapitalist ekonomisi olan ülkelere özgü bir rejim olduğu» sonucunu çıkarmışlardı. Diğerleriyle birlikte bu yanlış, değerlendirme onlara çok pahalıya malolmuş ve faşizmin çılgınlığı milyonlarca insanın ölümü sonucu durdurulabilmiştir.

Günümüzde bazı çevrelerde bunun tam tersi bir değerlendirmeye tanık olmaktayız: Bu çevreler faşizmin nesnel temelini tekellerin teşkil ettiğini, az veya orta derecede gelişmiş kapitalist ülkelerde bilimsel tanımlara uygun bir tekelleşme olmadığı için faşizmin değil, genel anlamda «otoriter yönetim»lerin söz konusu olabileceğini ileri sürmektedirler. Kelimenin tam anlamıyla böyle söylemeseler bile, sonuç olarak buna benzer değerlendirmeler yapıyorlar. Bu genel deyimden neyi kastettikleri belli değildir ama az veya orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelerdeki faşist yönetimleri adı ile çağırmamanın getirdiği bir yarar yoktur. Üstelik emekçi kitleler açısından şaşırtıcı değerlendirmelere yolaçabileceği için kabul edilebilir bir şey de değildir. En önemlisi bütün otoriter ve zorbalığa dayalı rejimleri, fasist rejimler olarak nitelemek gibi bir yanlışıgı beraberinde getirmektedir. Ama ne var ki, hayat bu görüşleri tümüyle yalanlıyor. Örneğin, orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkeler grubunda yeralan İspanya ve Portekiz yıllarca, faşizmin karanlığı içinde kalmıştır. Yine aynı grupta yeralan Yunanistan, Türkiye ve bazı Latin-Amerika ülkelerinde faşizm iktidara geçebilmiştir, kimisinde halâ işbaşındadır.

Bunlar neyi gösteriyor? Faşizmin nesnel temellerinin az veya orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelerde de olduğunu gösteriyor. Faşizmin ulusal, bölgesel, sadece gelişmiş kapitalist ülkelere özgü bir olay olmayıp, uluslararası bir olgu olduğunu gösteriyor.

Bu tür fantazi, şematik, zorlama görüşleri bir yana bırakıp, konuyu biraz daha açmak istiyoruz.

Günümüzde gelişmiş kapitalist ülkelerde faşizm tehlikesinin nesnel temelini tekelci devlet kapitalizminin oluşturduğu tartışmasız bir gerçek olarak kabul edilmektedir. Az veya orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelerde bu anlamda tekelleşme olmadığına göre, faşist tehlikenin kaynağını teşkil eden sınıfsal olgu nedir? Burada belirleyici olan nokta, söz konusu ülkelerin emperyalizme bağlılığıdır. Az veya orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelerde gelişmiş kapitalist ülkelerin izlediği süreç anlamında bir kapitalist gelişme olmamıştır ve toplumların ilerleme yasalarına göre de olmayacaktır. Bu ülkeler şu veya bu ölçüde, şu veya bu biçimde uluslararası tekellerin, emperyalist güçlerin denetimi altındadır ve yerli egemen güçlerin *ana karekteri işbirlikçiliktir. Emperyalizme bağımlı kapitalist ülkelerde «faşist rejimler günümüzde tam işbirlikçi nitelikler almaktadır. Düşmanla bir olup vatana ihanet etmek anlamına gelen bu işbirlikçiler, faşist rejimlerin kendi ülkelerinde gittikçe daha fazla tecrit olmalarına sebep olmaktadır. Bu işbirlikçilik, artık sadece anti-faşist bir esas etrafında değil, ulusal çapta bir yurtseverlik esası etrafında mücadeleye girişen geniş sosyal çevrelerin aynı amaç için sımsıkı birleşmelerine yardımcı oluyor.» (K. Zaradov, agm)*

Kuşkusuz, özellikle orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkeler için de belirli anlamda bir tekelleşmeden söz edilebilir. Ancak özünde tüketim sanayi ve montaj sanayine dayanan bu tekelleşmeye damgasını vuran da işbirlikçi karekterdir. *Az veya orta düzeyde gelişmiş kapitalist ülkelerde uluslararası ve yerli tekeller içiçe geçmiştir ve faşizm tehlikesinin temelini bu ortalık oluşturmaktadır.*

TÜRKİYE'DE FAŞİZMİN TEMEL KAYNAĞI, EMPERYALİZME BAĞIMLILIK, NATO'CULUK POLİTİKASIDIR

Tüm bu bilimsel doğrulara kısaca değinmemiz günümüz Türkiye'si açısından özel bir önem taşıyor. Çünkü artan faşist tehlike karşısında işçi sınıfının pusulasından yoksun olanlar bocalıyor, yanlış değerlendirmelere gidiyorlar. Asıl tehlikeyi bir yana bırakıp, kendi yarattığı «tehlikelerle» uğraşıyorlar. Faşist tehlike ile, emperyalizme bağımlılık politikası arasındaki bağın, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, yıllardır sürdüregeldiği emperyalizme bağımlılık politikasının, NATO'culuğun, faşizmin asıl kaynağını teşkil ettiğini görmemezlikten geliyorlar. Özellikle ulusal burjuvazinin politik akımı içerisinde belirginleşen bu politik körlük bugün halkımıza çok pahalıya malolmaktadır. Onlar, faşizmi, bir grubun siyasi deliliği olarak ele aldıkları için bugün anti-faşist, anti-emperyalist savaşımda tutarlı bir konumda yeralmıyorlar. Emperyalizme bağımlılık politikasına son verecekleri, NATO'culuğa set çekecekleri yerde, IMF'lerle, Dünya Bankası ile, MC Namara, Rockefeller'le anlaşma yoluna gidiyorlar. Bu politikayla faşizmin tırmanışını önleyebileceklerini sanıyorlar. Ulusal demokratik güçlerle daha fazla bağlanacakları yerde ayrı-gayrı politikası güdüyorlar.

Ama ne var ki, gerçekler direngendir. Üç aydır sürdürülegelen bir politika ciddi bir sonuç vermemiştir. Uluslararası tekeller ve işbirlikçi burjuvazi deyim yerindeyse kedinin fare ile oynadığı gibi yeni hükümetle oynamakta, onu köşeye sıkıştırmaktadır. Gittikçe sağa çekilen hükümet, emperyalizmin kurt ağızlı kedilerine ödün üstüne ödün vermektedir. Bu politik gidişin sonucunun emperyalist güçlere, uluslararası tekellere yem olmak olduğunu tahmin etmek pek zor olmasa gerek.

Ama işçi sınıfının, emekçi halkın, ilerici-demokratik güçlerin emperyalist tekellere, NATO'lara, işbirlikçi tekelci burjuvazinin faşizmi tırmandırma politikasına yem olmaya hiç niyeti yok! 1 Mayıs'lar, «faşizme ihtar» eylemleri, NATO'ya karşı yürütülen direnişler, MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması için yürütülen kampanyalar bunun göstergeleridir. Bunlarla birlikte ilerici demokratik kuruluşların başka demokratik haklar için yürüttüğü örgütlü eylemler, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için ortak noktaları oluşturmaktadır. Bu eylemleri daha yığınsal kılmak ve örgütlenme düzeyini yükseltmek günün görevidir. Faşizm tehlikesini bertaraf etmenin başka çıkış yolu yoktur.

(Gelecek sayı: NEO-FAŞİZM ve TÜRKİYE)

can güvenliği, öğrenim özgürlüğü faşist polislerle sağlanamaz !

Faşist saldırıların bir bölümünün MC döneminde yerleştirilen faşist polislerden kaynaklandığı saklanamıyor. Ne «devletin polisi» ne de «polisi tarafsızlaştıracağım» sözleri bu gerçeği gözlerden silemiyor. Yüzlerce genç sudan gerekçelerle gözaltına alınmış, onlarcası tutuklanmıştır. Son günlerde Şişli Siyasal Bilgiler Yüksek okulu'nda Vatan Mühendislik'te olanlar faşist polislerin saldırganlığına çarpıcı birer örnektir. Şişli Siyasal'da kapı önünde arama yapan polisler bir grup ilerici, yurtsever genci alıp götürmüşlerdir ve aralarından üç genç daha sonra tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir. Aralarında bir de kız öğrenci bulunan ilerici, yurtsever gençler karakolda dayaktan geçirilmiş, sistemli bir biçimde hazırlanan sorulara yanıt vermeye zorlanmışlardır.

Vatan Mühendislik'te olaylar faşist komandoların ilerici, devrimci öğrencilere saldırmasıyla patlak vermiştir. Okulda görev yapan faşist eğilimli polisler komandoların yanında harekete geçmişlerdir. Kız - erkek ayırımı gözetmeden öğrencileri okulun en üst katından girişkatına kadar döve döve aşağı indirmişlerdir.

Vatan Mühendislik'te bunlar olurken öte yandan İlerici Gençler Derneği Şişli Şubesi bir grup polis tarafından basılmış, dernek binasının altı üstüne getirilmiştir.

Gözaltına alınanlar yine dayaktan geçirilmiş, ifadeleri gözleri bağlı olarak alınmıştır. İlerici gençler hiç bir yasal dayanağı olmadığı halde 5 gün gözaltında kalmışlardır. Aynı türden olaylar savcılıktan izinli, yasal afişlemelerde de yinelenmiştir. Yüzlerce genç, demokratik örgüt üyeleri gözaltına alınmıştır.

Açıkça Hükümete, İçişleri Bakanı'na meydan okuyan faşist polislerin bu tutumu, kaynağını faşist tırmanışa karşı kararlı bir tutum takınmayan ödüncü politikadan almaktadır. Halâ faşist polisler emniyet örgütünün köşebaşlarını tutmaya devam etmektedirler. Faşist eğilimli polisler amirlerinin sözünü bile dinlememektedir. Sorunun sadece bu yönü bile emniyet örgütündeki faşist polislerin değiştirilmesinin zorunluluğunu göstermektedir. Aslında görevden almaktan öte bu faşistlerin polislik görevine son verilmelidir. Çünkü bir yerden alıp diğer bir yere sürmek emekçi halkımızı, gençliği yine faşistlerin eline bırakmak demektir.

Son günlerde dikkati çeken diğer bir gelişme de, gözaltına alınma süresinin uzatılması ve gözaltına alınanlardan tutuklananların sayısının giderek artmakta olmasıdır. Buna bağlı olarak polisiye önlemlerin yeni baştan düzenleneceğinden, bu önlemlere paralel olarak gözaltına alınma süresinin 15 güne çıkarılacağından sözedilmektedir. Hükümetin faşist saldırıların kökenine inmeyip can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü polisiye önlemlerle sağlama politikası geçen üç ay süresince bir sonuç vermemiştir. Yeni biçimiyle de başarılı olamayacaktır. Eğer gözaltında tutma süresini uzatıp tutuklamalar yaygınlaştırılarak okulların dikensiz gül bahçesi haline getirilebileceği umuluyorsa bunun köklü sonuçlar doğurmayacağı şimdiden bilinmelidir.

Eğer gerçekten hükümet demokrasiden yana ise sadece faşist polisleri değil, devlet kadrolarındaki tüm faşistleri görevden almalı, faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması yolunda harekete geçmelidir. Faşistlerden hesap sormalıdır. İlerici yurtsever güçlerin yükselen sesine sesini katmalıdır.

16 martlar böyle mi engellenecek?

16 Mart kurbanlarının kanı kurumadan faşist komandolar aynı türden bir saldırıyı bu kez Ankara'da sahneye koydular. Hem de birkaç gün arayla iki kez. Toplu halde okula giden Yüksek Teknik Öğretmen Okulu ilerici, yurtsever öğrencileri faşist işgal altındaki Nene Hatun Yurdundan tarandılar. Açılan ateşle Zafer Boz adlı öğrenci öldü, üçü ağır 7 öğrenci yaralandı. Ankara Valisi Tekin Alp, saldırganlardan 5'inin yakalandığını açıkladı.

Ancak bu olayın üzerinden bir hafta geçmeden Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi öğrencileri vahşi bir saldırıya uğradılar. Okula giderken yanlarına yaklaşan Anadol marka bir otomobilin içindeki bomba patladı. 24 öğrenci yaralandı.

Bu iki olay, bir 16 Mart kırımı, bir Vatan Mühendislik olayı varken hükümetin bu olaylardan gereken dersleri çıkaramadığını gösterdi. Ayrıca bu iki olay şunu da açık olarak gösterdi ki, faşist saldırılar artık kitle kırımına dönüşmüştür.

Bu iki olay aynı zamanda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü koşullarının yaratılmamış olduğunun somut göstergeleridir de. Oysa hükümet işbaşına geldiği ilk gün, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamayı vaad etmişti. Bunu programının temeli yapmıştı. Saldırganların üzerine kararlılıkla yürüneceğinden dem vurmuştu. Hükümetten bu açıklamasının üzerinden 3 ay geçmiş olmasına rağmen can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanamamıştır. «MC'nin 2,5 yıllık faturasını üç ayda temizleyebilmenin olanağı var mıdır?» sorusunun arkasına sığınmak hükümetin hakkı değildir. Elbette üç ay uzun bir süre değildir. Ancak bu konuda kararlı bir politikanın izlenmediği ortadadır. Bu üç aylık süre içinde can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanamamıştır. Ancak gelecek günlerde de sağlanacağına ilişkin belirtiler yoktur. Tersine bu sorunun çözümünü güçleştirecek tehlikeli gelişmeler vardır. İçişleri Bakanı gidip çıbanın başı Demirel'le, faşist Türkeş'le görüşerek ne yapmak istemektedir? Bu görüşmelerin saldırıların önlenmesi adına yapılması düşündürücüdür. Eğer tüm parlamentoda temsilcisi bulunan partilerle «asgari müştereklerde» birleşilmesiyle sorunun çözümlenebileceğine inanılıyorsa, bunun büyük bir yanılgı olduğunu hatırlatmak isteriz.

Ecevit Hükümeti, gericilerin, faşistlerin «milli birlik» çağrılarına olumlu yanıt vermekle, demokrasi güçlerini karşısına almakla can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlayamayacaktır. Tersine can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün oluşumunu güçleştirecektir. Bu da sadece demokratik kuruluşların değil CHP'nin de yararına olmayacaktır.

server tanilli de

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku doçentlerinden Server Tanilli 7 Nisan Cuma akşamı faşistlerce pusuya düşürülerek vuruldu.

Server Tanilli ilerici bir aydın,

bir yurtseverdi. Vurulduğu gün ameliyata alınırken şöyle diyordu başından ayrılmayan dostlarına: «**...Arkadaşlarım, benim ölümüm şerefli bir ölüm olacaktır. Ben hayatım boyunca işçi sınıfının kavgasından sapmadan çalıştım. Emekçilerle omuz omuza oldum. Suçum da buydu. Belki öleceğim, ama ölümüm şerefli bir ölüm olacaktır.**»

Faşistler bunun için düşmandı Server Tanilli'ye. Hele Uygarlık Tarihi yazarının yeniden Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulu'nda ders vermesine hiç dayanamazlardı. Çünkü ilerici, yurtsever öğrenciler bu namuslu öğretim görevlisinin okulda kürsü alması için çalışıyorlardı. Faşistler Server Tanilli'nin ortadan kaldırılması için 15 Mart 1978 günü fa-

yurtlardaki faşist işgallere son !

Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün koşullarının yaratılmasında yurtların faşistlerden arındırılmasının önemli bir yer tuttuğu her geçen gün daha net bir biçimde görülmektedir. Aslında ilerici yurtsever gençler ta başından faşist saldırı ve eğitim üsleri olarak kullanılan yurtların faşistlerden arındırılmasının zorunluluğuna değinmişler ve bu görüşlerini kararlılıkla savunagelmişlerdir.

Görülen odur ki ilerici yurtsever gençlerin, demokratik çevrelerin genel kanısı olan bu yaklaşım biçimi giderek hükümet çevrelerinde de yaygınlık kazanmaktadır. İstanbul'da bir avuç faşistin işgal altında tuttuğu Kocaeli Öğrenci Yurdu ile, Orman Fakültesi'nin yıllardır faşist işgal altında kalmasının baş nedeni olan Bahçeköy Yurdu'nu işgal eden faşist komandoların atılması, yine Ankara'da komando barınağı haline getirilen Nene Hatun Kız Yurdu'nun kapatılması olumlu bir gelişmedir. Nitekim hükümetin bu olumlu çıkışını veryansın eden faşist besleme basının yaygaraları faşistlerin can damarına basıldığının somut göstergesidir.

Faşistleri çılgına çeviren nedenlerin başında, tek bir yurtla bir bölgeyi, semti kontrol altında tutma olanaklarının ortadan kaldırılması gelmektedir. Böylelikle faşist işgal altındaki yurtlar sadece öğrencileri, gençleri değil çevre halkının can güvenliğini tehdit eden terör ve saldırı yuvaları işlevi görmektedir. Ayrıca faşist militanlar yetiştiren eğitim merkezleri sorunu böylelikle çözümlenmektedir.

Şimdi hükümeti bekleyen görev, öğrenci yurdu olmaktan başka her amaca hizmet eden faşist yurtların işgalden kurtarılması olmalıdır. Bir Nene Hatun Yurdu'nda, bir Kocaeli Yurdu'nda somut örneklerini gördüğümüz olumlu uygulama kısmi birer önlem olarak kalmamalı, faşist işgal altındaki tüm yurtlara yönelen genel ve kararlı bir yurtlar politikasına dönüştürülmelidir. Edirnekapı ve Atatürk Öğrenci Sitesi (AÖS) vakit geçirilmeden faşist zorbalardan temizlenmelidir. İlerici, yurtsever öğrencilerin, POL-DER üyesi polislerin katilleri burada barınmaktadır. Yurtlardaki faşist kadrolar yöneticisinden - hademesine - öğrencisine kadar kapı dışarı edilmelidir. Ancak dikkat edilmesi gereken nokta, bu yurtları sadece kapatmakla yetinmemektedir. Önemli olan yurtları yenibaştan öğrencilerin hizmetine açabilmektir. Yurtlar politikası da, okullarda somutlaşan; «sürekli kapalı tutma» eğilimine dönüşürse, sorunun çözümünü ertelemekten başka anlama gelmeyecektir. Bu sorunun bir yönüdür. Diğer bir yön: yurtların faşist işgallerden kurtarılmasının özünde faşistlere karşı yaşamın tüm alanlarında kararlı ve ödünsüz bir politika izlemekten ayrı düşünülemeyeceğidir. Belirleyici olan da budur.

ulusal egemenlik ve 23 Nisan

TBMM'nin açılış tarihi olan 23 Nisan her yıl ülkemizde «Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı» olarak kutlanır. 23 Nisan özel ve tarihsel bir anlamı vardır. Ama 23 Nisan'ın anlamından geriye bugün sa dece özü boşaltılmış tumturaklı nu tuklar kalmıştır. Ulusal egemenliğimiz ayaklar altına alınmış, ülke Amerikan emperyalizmine, NATO'lara, CENTO'lara peşkeş çekilmiş, çocuklarımız okulsuz, aç çıplak ortada bırakılmıştır. Ülkemizde yasalara aykırı olarak 12-14 yaşlarında 1,5 milyon çocuk zor işlerde çalışmaktadır. 4000'i aşkın köyde ilkokul yoktur. İlkokul çağındaki 2 mil yon çocuk okuma olanaklarından mahrumdur. Çocuklarımız beslenme yetersizliği içerisindedir. Sağlık koşulları yeterli değildir.

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün 1979 yılını Uluslararası Yılı ilan etmesi milyarları silahlanmaya, nötron bombalarına ayrılan emperyalistler ve militarist çevrelere karşı bu milyarlarla neden okul, kreş, hastahane, yapılmasın, açlığa son verilmesin diyen dünyanın ilerici, barışsever güçlerinin, namuslu insanların sesidir. Yurdumuzda da çocukların haklarını savunmak bu uğurda ardıcıl bir savaşım yürütmek ve 1979 Uluslararası Çocuklar Yılını anlamina yaraşır biçimde kutlamak her ilerici yurtseverin onur borcudur.

23 Nisan üzerine çocuklarla konuştuk. Aşağıda sorularımıza verilen yanıtları bulacaksınız.

İYG — Adınızı öğrenebilir miyim?

— Neden? Ben seni tanımıyorum.

İYG — Gazeteciyim. Birkaç soru sormak istiyorum.

— Sağcı mısın, solcu musun?

İYG — Solcu.

— Bak öyleyse yanıtlarım. Adım Ruhi Biçer. 14 yaşındayım. Ortaokula devam ediyorum.

İYG — Ruhi kardeşim, biliyorsun önümüzde 23 Nisan Çocuk Bayramı var. Sence 23 Nisan ne anlam ifade ediyor?

— Çocuk bayramı diyorlar ama bayram aslında müdürlerin, konuşma olanağı bulan büyüklerin bence. Bayram onların olsun. Ben büyüyünce üniversiteye girmek istiyorum. Bana onu versinler.

•

Mehmet Turan — Okula gitmiyorum. Çalışıyorum. Bulunduğum işyerinin işkoşullarının çalışma koşullarından memnun değilim.

İYG — 23 Nisan üzerine görüşünü sormuştum?

Mehmet Turan — Ben 23 Nisan'da da işe gitmek zorundayım.

•

Salih Dama — 23 Nisan'ı o gün okullar kapalı olduğu için seviyorum.

vuruldu

şist Hergün Gazetesi'nden şifreli emirlerini verdiler.

«...Rus hayranı Marksist Server Tanilli'ye okulun fakülte bölümünden kürsü verilmesi ve Uygarlık Tarihi dersinin esas ders olarak okutulması istemiştir. Okul idaresinin böyle bir oyuna gelmesi halinde...» (Hergün 15 Mart 1978)

Birkaç gün önce beraat eden Server Tanilli'ye kürsü verilirse faşistler ne yapacaklardı? En iyisi o'nu ortadan kaldırmaktı. Tıpkı savcı Doğan Öz gibi... Evinden çıkarken veya evine dönerken kurulacak bir pusu ile emir yerine getirilecekti. 7 Nisan akşamı 4 faşist Server Tanilli'ye pusu kurarak, vurdular.

HÜKÜMETİ BİR KERE DAHA UYARIYORUZ

Faşist katiller, MHP ve Ülkü Ocakları ve diğer faşist örgütlerden emir alıyorlar. Bu emirler kendilerine faşist yayın organlarından şifreli olarak iletiliyor. Bunun kanıtları açıktır. İşte 1 Mayıs 1977, işte 16 Mart İstanbul Üniversitesi kırımı, Ümraniye kırımı, işte savcı Doğan Öz'ün katledilmesi ve işte en sonunda Doçent Server Tanilli... Ve sırada faşistlere karşı koyan, onlara alet olmayan yüzlerce, binlerce ilerici, yurtsever, demokrat aydın, öğretmen, hukukçu, polis, genç... Hepsi faşistlerin boy hedefi. Hepsinin faşist yayın organlarında çarşaf çarşaf isim listeleri var.

«Anarşi»nin durmasını istiyorsanız, ve bu isteminizde gerçekten samimi iseniz ve böyle bir niyetiniz varsa işte suçlular!... İşte Doğan Öz'ün katilleri faşist MHP'nin «başbuğ»u Türkeş, İhsan Kabadayı. İşte Server Tanilli'nin katilleri ÜS-BİR (Ülkücü Siyasalcılar Birliği) adlı faşist örgütün yöneticileri. Ve onların faşist yayın organları. Daha ne duruyorsunuz?...

TURAN EMEKSİZ
savaşımımızda yaşıyor

İlerici gençlik, baskıya, sömürüye, gericiliğe karşı savaşımında nice kurbanlar vermiştir. Burjuvazi nice yurtsever genci hunharca katletmiştir. Emekçi halkımızın yiğit evladı, 1960 döneminin gençlik hareketi önderlerinden Turan Emeksiz'de bundan 18 yıl önce 28 Nisan'da Bayar - Menderes diktası tarafından katledildi. Gerici, egemen güçler 28 Nisan 1960'ta Beyazıt Meydanı'nda «yaşasın hürriyet» diye haykıran binlerce gencin üzerine azgınca saldırdılar. Turan Emeksiz, vuruldu, düştü kavgada. Turan Emeksiz rastgele öldürülmedi. Çünkü o ilerici gençlik hareketinin önde gelen bir lideri, işçi sınıfı ideolojisine inanmış bir yurtseverdi.

Sırtını emperyalizme dayayan Bayar - Menderes diktası, iktidarı elinden kaçırmamak için gerici yasalar çıkarıyor, baskı ve terörü artırıyordu. 28 Nisan öncesinde gençlik hareketleri yoğun biçimde sürüyordu. 19 Nisan 1960'ta binlerce öğrenci Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden (SBF) çıkarak Kızılay Meydanı'nda «hürriyet isteriz» belgisiyle kitlesel bir gösteri düzenliyordu. Bu gösteri polis tarafından dağıtılıyor ve 22 öğrenci gözaltına alınıyordu.

27 Nisan'da Karma Komisyon'dan geçen, ağır baskılar getiren, özgürlükleri yokeden bir yasa TBMM'de kabul edildi. Bu yasanın TBMM de kabul edilmesi ilerici çevrelerde sert tepkilerle karşılandı. Hukuk profesörleri bu yasanın Anayasa'ya aykırı olduğunu belirterek iptalini istediler. Bu gerici yasaya en sert tepkiyi ilerici, yurtsever gençler gösterdiler. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi anfisinde toplanan binlerce öğrenci bir forum yaptılar. Hoparlörlerle diğer öğrencileri de yürüyüşe katılmaya çağırdılar. İstanbul Üniversitesi'nin diğer fakültelerindeki öğrencilerin de katılmasıyla gösteriler daha da kitleselleşti. İktidar öğrencileri dağıtmak için polisi saldırttı. Polis öğrenciler üzerine yaylım ateşi açtı. Orman Fakültesi öğrencisi Turan Emeksiz öldürüldü. Yüzlerce öğrenci yaralandı. Yerlerde sürüklenerek poliste işkenceden geçti. Bayar - Menderes diktası Ankara ve İstanbul'da sıkıyönetim ilan etti.

İktidarın bu katliamı yurt çapında sert tepkiler doğurdu. 29 Nisan'da İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi öğrencileri Konak'tan Kemeraltı'na dek bir yürüyüş düzenlediler. Aynı gün akşamı Ege Üniversitesi'nden çıkan binlerce öğrenci Cumhuriyet Alanı'nda toplanarak saldırıyı kınadı. Anıta çelenk bırakılarak Turan Emeksiz için saygı duruşunda bulundu. Saat 21'de de binlerce yurtsever genç iki koldan yürüyüşe geçti. Yürüyüş kollarından birini dağıtmak isteyen polis diğer koldaki öğrencilerin yetişmesiyle geri çekilmek zorunda kaldı. Yine saygı duruşunda bulunan öğrenciler Konak'a dek sessiz bir yürüyüşten sonra dağıldılar. Gösteriler yurdun dört bir yanında yankılandı.

Türkiye ilerici gençliğinin savaşımı işte böylesine köklü geleneklere dayanır. Bugün bu geleneklerin üzerinde yükseliyor. 28 Nisan'lar emekçi halkımızın, ilerici gençliğin belleğinden silinmiyor. Turan Emeksiz savaşımımızda bize yol gösteriyor.

•

MEHMET DAĞBAŞI

MEHMET YAPICI

ONLAR İÇİMİZDE BİLİNCİMİZDE KİNİMİZDE YAŞIYOR!

İGD Kadıköy Şubesi üyesi Mehmet Dağbaşı ve Mehmet Yapıcı'yı ölümlerinin yıldönümünde anıyoruz. Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisi Mehmet Dağbaşı 1976 1 Mayıs'ı hazırlık çalışmaları sırasın da faşist komandolar tarafından katledilmiştir. Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencisi Mehmet Yapıcı 1977 1 Mayıs'ı öncesinde yine faşist komandolar tarafından vurulmuştu.

İlerici Gençler Derneği'nin bu iki yiğidi unutulmadı, unutulmayacaktır. Anıları tüm sıcaklığıyla benliğimizde yaşayacaktır.

HAYDİ DAYANIŞMAYA

kavazoğlu yaşıyor, yaşayacak

Kıbrıs işçi sınıfının yiğit evladı Derviş Ali Kavazoğlu, 13 yıl önce 11 Nisan 1965 günü emperyalizmin kiralık katilleri tarafından pusuya düşürülerek arkadaşı Mişauli ile birlikte katledildi.

Emperyalizmin, NATO'cuların ve işbirlikçilerinin «birarada yaşayamaz» yalanına karşı, Kıbrıslı Türk ve Rumların ortak savaşımının simgesi, iki toplumun dostluğunun militan savunucusu, AKEL MK üyesi yiğit Kavazoğlu kurşunlarla şehit edildi. Kavazoğlu, emperyalist işbirlikçilerinin ve CIA ajanlarının Türk toplumuna gösterdiği karanlık yolu, ölüm yolunu teşhir edip, buna karşı savaşım veren yurtsever cephenin itici gücü idi.

NATO'cular, bu gür sesi öldürerek susturacaklarını sandılar. Bir ağaç kesildi, fakat onun yerini doldurabilecek binlerce genç filiz yeşerdi. Yiğit Kavazoğlu'nun davasını, Türk toplumunun faşist baskılardan kurtarılması ve Kıbrıs halkının sömürge bağlarından kurtulup, gerçek bağımsızlığına kavuşması ve ilerlemesi için anti-emperyalist savaşıma devam edecek filizler boyverdi.

Ne var ki, Kavazoğlu'nu katleden eller, emperyalist güçler ve yerli işbirlikçileri bugün Kıbrıs'ta yeni oyunlar peşindedirler. Kıbrıs'ın toprak bütünlüğü, bağımsızlığı yokedilmek istenmektedir. Kıbrıs halkının arasına ayrılık tohumları serpilmektedir. Kıbrıs'ı, ABD emperyalizminin, NATO'nun bir üssü durumuna getirmek doğrultusundaki oyunlar hız kazanmıştır. Ancak, Kıbrıs halkının savaşımı ve bu savaşıma gösterilen uluslararası dayanışma da giderek yükselmektedir. Gerici güçlerle ilerici güçler arasındaki bu karşılaşmadan ilerici güçlerin utkuyla çıkacağı kesindir. Emperyalist güçlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin oyunları sökmeyecektir. Kıbrıs, NATO üssü olmayacaktır. Kavazoğullarının yaktığı ateş sönmeyecektir.

---

24 Nisan günü gençlerin ve öğrencilerin uluslararası dayanışma günüdür. 24 Nisan'da, gençliğin ve öğrencilerin faşizme, emperyalizme, ırkçılığa karşı savaşımları yüksek doruklara ulaşır, dayanışma eylemleri çok daha canlanır.

Dünya Gençliğinin Yıkılmaz Kaleleri

Bugün gençlerin ve öğrencilerin uluslararası anti-emperyalist, dayanışması yüksek boyutlardadır. Bu boyutlara erişilmesinde dünya gençliğinin ve öğrencilerinin uluslararası örgütleri DDGF ve UÖB'nin katkısı çok büyüktür. Bu iki örgüt gençliğin emperyalizme ve faşizme karşı savaşımında yıkılmaz iki kale olmuşlardır. Her ikisinin birlikte önayaklık ettikleri ve aktif olarak yer aldıkları barış, dostluk, dayanışma eylemleri dünya gençliğinin en görkemli gösterileri olmuştur.

DDGF ve UÖB, genç insanların arzularına ve istemlerine cevap vermişlerdir. Dünya gençliğinin soylu arzularını yerine getirmede büyük adımlar atmışlardır. Faşizme karşı savaşan Şili, Tayland, Uruguay halkları ile, Irkçılığa karşı savaşan Güney Afrika halkları ile, siyonizme karşı savaşan Filistin halkı ve gençliği ile dünya çapında dayanışma eylemleri koymuştur. Bu eylemler bir kez daha faşist, gerici ve ırkçı rejimleri açığa vurmuştur. Savaşımlarında gençliği yüreklendirmiş, umutlandırmıştır.

Emekçi Halka ve Barışsever Güçlere Bağlanış

Günümüzde gençlerin ve öğrencilerin savaşımı, uluslararası işçi sınıfının başını çektiği faşizme, emperyalizme karşı savaşımla, dünya çapında da barışsever güçlerin savaşımıyla bağlanmıştır. Bu bağlanış, en güzel örneklerinden birini ülkemizde göstermiştir, göstermektedir. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» diyen ilerici yurtsever Türkiye gençliği, işçi sınıfının savaşımının en büyük yandaşlarından biri olmuştur. Onun savaşımını candan başla desteklemiştir. Bunun yanısıra işçi sınıfımız da gençliği göz bebeği gibi korumuştur, koruyor.

Türkiye gençliği barış güçlerine görülmemiş derecede bağlanmış, barış hareketinde üstüne düşen görevi yerine getirmek için elinden geleni yapmıştır. 24 Şubat gününün «Nötron bombasına karşı dünya gençliğinin ortak eylem günü» ilan edilmesiyle, ilerici-barışsever Türkiye gençliği eylemlerini dünya gençliğinin eylemleri yanına yerleştirmiştir.

Aynı şekilde, Nikaragua, Güney Kore, Uruguay, gibi çok sayıda ülkede gençler ve öğrenciler, ülkelerinde faşist rejimlere karşı verilen savaşımda etkin yer alarak işçi sınıfının en sadık yoldaşları olduklarını gösterdiler. Rodezya, Namibya ve Güney Afrika'da ırkçılığa karşı verilen savaşım gençliğin ve diğer toplum kesimlerinin birlikte savaşımlarının ne derece yükseldiğini gösterdi. Emperyalizmin zincirlerini kıran ve yeni bir toplum kurma yolunda ilerleyen Angola, Vietnam, Laos gençleri bir yandan ülkelerinde sosyalizmin inşasına etkin olarak katıldılar, bir yandan da barış için savaşımda sosyalist ülkelerin yanında etkin girişimlere katıldılar, katılıyorlar.

Gençlerin ve Öğrencilerin Can Güvenliği İçin Savaşım Günceldir

ABD ve Güney Afrika'da tekeller daha iyi bir gelecek savaşının ön saflarında yürüyen siyah gençlere kan kusturuyorlar. Şili'de, Tayland'da halkın faşizmi yıkma savaşına gençlerin katılımını önlemek için binlerce genci ve öğrenciyi toplama kamplarına dolduruyor, binbir işkenceyle öldürüyorlar. CİA tarafından, Koç, Sabancı holdingler tarafından maddi bakımdan desteklenen Ülkü Ocaklı, MHP'li koman dolar Türkiye gençlerine acımasızca bir terör ve kan dalgası estiriyorlar. Ancak tüm bu saldırılar, gençliğin ve öğrencilerin savaşımını bir adım geriletemiyor. Gittikçe daha fazla genç insan demokrasi savaşımına katılıyor, savaşıyor. Gençliğin nicelik gücü, niteliğe dönüşüyor. Bu dönüşüm, geleceğin toplumunun kapısının aralanması için savaşan güçlerin ana unsurlarından biri oluyor. Faşist, ırkçı, gerici rejimlerin kaçınılmaz yıkımlarını daha da çabuklaştırıyor.

24 Nisan'da anti-emperyalist dayanışma bayrağını daha da yükseltelim!

Bonn'da Batı Alman öğrencilerinin güçlü bir gösterisi.

Güney Kore rejimi ilerici gençleri ve öğrencileri zorbalık ve baskı altında tutuyor.

BARIŞSEVER HALKLAR NÖTRON BOMBASININ DA, MAOCULUĞUN DA ÜSTESİNDEN GELECEKTİR

Amerika Birleşik Devletleri'ne egemen emperyalist, NATO'cu çevrelerce üretimine başlanan nötron bombasına karşı tepkiler dünya çapında büyük boyutlara erişiyor. İnsanlık düşmanı bu silahın üretimine çeşitli politik görüşte, ayrı dinlerde olan milyonlarca insan karşı koyuyor. Bütün ülkelerde barışçı örgütler yığınsal gösteriler düzenliyorlar. İşçiler, emekçiler, aydınlar yaşam adına verilen bu savaşıma omuz veriyorlar.

Emperyalistler çirkin yüzlerini, kirli niyetlerini saklamağa gerek görmüyorlar. Dünya halklarına karşı şantaj olarak kullanmak istiyorlar nötron bombasını. Yaşam adına ne varsa her şeyi bir anda yok edecek olan böylesine bir girişimi «temiz» olarak adlandıracak kadar uzaklaşıyorlar insanlıktan. Onursuzlaşıyorlar. Bombaya karşı direnişin büyük boyutlara ulaşması, bazı batılı hükümetlerin kesin tavır alması karşısında, Carter yönetimi üretimi belirli bir süre ertelemek kararını aldı. Karar, aslında silahın bir şantaj aleti olarak kullanılmak istenmesinden kaynaklanıyor. Dünya barışçı kamuoyunun asıl istemi nötron bombasının yasaklanması. Bu nedenle ABD liderlerinin son kararını büyük tepkiyle karşıladılar. Emperyalistler insan yaşamı üzerine şantaj yapmakla suçlanıyor.

Carter yönetiminin son kararına karşı bir tepki de Pekin'den geldi. Gerici, insanlık düşmanı yüzleri çoktan açığa çıkmış olan maocular ABD emperyalistlerini, nötron bombasının üretimini durdurmakla, yanlış karar almakla suçluyorlar. «Sovyet tehlikesi karşısında gerilemek» olarak niteliyorlar. Maocular dünya halklarına karşı bir tehdit olan bu bombayı savunuyorlar. Carter yönetimini, Nato'cuları, militaristleri, yani ırkçı Forster rejimini, Pinoçeyi, siyonistleri, Filistin halkının düşmanlarını, gençleri işsizliğin içine iten tekelleri savunuyorlar. ABD emperyalizminin has uşakları, işbirlikçileri olan faşist Türkeşleri, Türünleri, MİT'i, Kontr-Gerillayı savunuyorlar.

Dünya barışsever halkları nötron bombasına karşı herkesi göreve çağırırken şöyle sesleniyorlardı: «YAŞAMIN KENDİSİ ADINA NÖTRON BOMBASINI YASAKLAYIN!». Açıkça görülmektedir ki yaşamın adına, yaşamı savunmak için, nötronu üreten emperyalistlere karşı olduğu kadar, onu savunan maoculara karşı da savaşım verilmelidir. Verilecektir.

LENIN YAŞIYOR

22 Nisan dünya işçi sınıfı hareketinin büyük önderi, sarsılmaz savaşçısı V. İ. Lenin'in doğum günüdür. Dünyanın üçtebirinden fazlasının baskı ve sömürüden uzak yaşadığı, barış güçlerinin yeni yeni zaferler kazandığı günümüz dünyasında Lenin'in öğrettikleri bitip tükenmeyen enerjisi ile savaşım yolumuzu aydınlatıyor, aydınlatacak. Bu 22 Nisan'da, Lenin'in 108. doğum gününde, O'nun üzerine söylenen sözlerden bir demet sunarak, işçi sınıfının ve tüm insanlığın yüce önderini coşku ve kavga dolu yüreklerimizle anıyoruz.

Roza Luxemburg: «Bu adama iyi bak. O Lenin'dir. Başına dikkat et: Nasıl inatçı, ne kadar güçlü bir iradeye sahip.»

Clara Zetkin: «Her nerede kul edilmiş ve ezilmiş varsa, onlar için Lenin'in adı, umut ve kurtuluşun sembolüdür.»

John Reed: «...Bir ayaklanmanın ilahı, belki de tarihte en çok sevilen ve yüceltilen biri izlenimini bırakmıyor. Garip bir popüler lider. Sadece akıllı olduğundan dolayı, lider. Renksiz, kap rissiz, uzlaşmaz ve farklı...»

Antonin Zapotocky: «...Lenin yalnız yaşadığı zaman boyunca değil, hâlâ, şimdi bile korkutuyor kapitalistleri. Lenin öldü ama, Leninizm yaşıyor. Lenin'in ve Leninizm'in anlaşılması, pek çok ülkede kapitalizmin sonunu getirdi ve çalışan insanları özgürlük ve sosyalizm yoluna yerleştirdi.»

Ho Shi Minh: «Hindi Çini halklarına bir de şu haber ulaşmış: bu ulu önder (Lenin) kendi halklarını kurtardıktan sonra, bir de başka ulusların kurtulmaları için can atıyormuş, beyaz benizli olanları, sarı benizli, kara benizli insanları, türlü türlü ağa, raca, vali ve bu gibilerin baskısından kurtarılmasına çağırıyormuş ve bunun için bu mert adam çok açık bir program çizmiş.»

FESTİVALE DOĞRU

HAVANA FESTİVALİ'Nİ TANITMA DERNEĞİ (HAFEST) BAŞKANI BARIŞ PİRHASAN :

FESTİVAL BAYRAĞI YÜKSELİYOR

Temmuz ayı sonlarında Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ulusal hazırlıkları yürütmek ve genel olarak festival hareketini Türkiye gençlerine ve öğrencilerine tanıtmak amacıyla «HAVANA FESTİVALİNİ TANITMA DERNEĞİ» (HAFEST) adlı bir dernek kuruldu. Derneğin kuruluğuna birçok gençlik ve öğrenci örgütü, genç sanatçı ve yazar etkin olarak katıldılar. Derneğin olumlu bir çabanın başlatıcısı olacağına inanıyoruz. Bir arkadaşımız HAFEST Başkanı Barış Pirhasan ile yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

İYG — Kısaca Havana Festivalini Tanıtma Derneği ve kuruluş çalışmaları hakkında bilgi verir misiniz?

Dünya gençleri ve öğrencilerinin en büyük uluslararası dayanışma gösterileri olan festivallerden 11. si bu yıl içinde Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak. Festivalin tanıtılması ve gençliğimizin festival hareketine daha yığınsal katılmasının sağlanması, bir çok bakımdan önemli. Dileğimiz, çevresinde çeşitli politik ve dini inançta milyonlarca genci toplayan festival hareketinde ülkemizin genç temsilcilerinin de etkin bir biçimde yer alması.

«Anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk için» ana sloganı altında oluşturulan platformda gençler birçok ortak soruna çözüm arıyor, dayanışmalarını dile getiriyorlar. Böylesine platformlar ülkemiz gençlerinin de temsil edilmesini, festival ülkülerinin gençliğimiz içinde kök salmasını isteyen örgütler bir araya gelerek bir komite oluşturdular. Bu komite, çalışmalarını temellendirmek amacıyla bir derneğe dönüştürüldü. Çalışmalarımızı daha geniş bir çerçeve içinde sürdürmek, barıştan ve anti-emperyalist dayanışmadan yana olan bütün gençlerin festival hareketine katılmasını sağlamak şimdi baş hedefimiz.

İYG — En büyük güçlük Türkiye'de gençliğin Festival hakkında yeterli derecede bilgili ve hazırlıklı olmayışından geliyor. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Gerçekten de en büyük güçlük, yıllardır sürdürülen, gençliği uluslararası dayanışmadan koparma politikasının, egemen güçlerin sürdürdüğü bu baskıcı politikanın sonucu olan bilgisizlik ve hazırsızlık. Bu gerici politika, uygulanan gizleme ve yasaklama yöntemleri bir ölçüde başarıya ulaşmıştır. Gençliğin uluslararası dayanışmasını önemsemeyen kimi hareketlerin de bu başarıda payı var. Biz bu durumu, bu olumsuzluğu, olumluya çevirmeye çalışıyoruz. Gençliğimiz, bugüne kadar kendisinden kaçırılan festivale büyük bir merakla, istekle yaklaşıyor. Şimdiden gençlerin, öğrencilerin büyük bir bölümü, birbirlerine, bu yıl Havana'da neler olacağını sormaya başladılar. Gençliğin önemli ve etkin bir bölümü ise yoğun bir hazırlık çalışması içinde. Derneğimizin kuruluş çalışmalarına katılan örgütler, kendi bünyelerinde festival hazırlık komiteleri oluşturdular. Üyelerine ve kitlelerine festival hareketini tanıtma ve çalışmalarını bu büyük uluslararası harekete Türkiye'den bir katkı sağlayacak biçimde gözden geçirme çabasındalar. Ayrıca HAFEST, Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivallerini tanıtmak amacıyla bir broşür yayınladı. Dernek çalışmalarımızı kamuoyuna yansıtmak için aylık bülten de çıkartıyoruz. Çeşitli sanat ve kültür çalışmaları ve yarışmalar düzenlemek de programımız içinde. Herhangi birşeyin geniş kitlelerce duyulması için, kitle iletişim araçlarının da harekete geçmesi gerektiği, basının konuya ilgi duyması gerektiği açık. Biz de bunu sağlama çabasındayız.

İYG — Türkiye dışındaki ülkeler de gençlerin bu festivale nasıl hazırlandıklarını kısaca anlatır mısınız?

Festivalin dünya çapında örgütlenmesi şöyle oluyor: Her ülkede bir Ulusal Hazırlık Komitesi kuruluyor. Bu komitelerin temsilcileri Uluslararası Hazırlık Komitesini oluşturuyorlar. Bu Komitenin (IPC) içinden bir Sürekli Komite (PC) seçiliyor. Sürekli Komite üyeleri, festivalin yapılacağı ülkeye yerleşip bütün hazırlık çalışmalarını yürütüyorlar. Uluslararası Hazırlık Komitesi de belli aralıklarla toplanarak kararlar alıyor ve Sürekli Komite'nin çalışmalarını yönlendiriyor. Böylece bütün dünya gençlerinin ve öğrencilerinin sıkı bir alışveriş içinde olması festival hareketinin tam bir uyum ve işbirliği için de yürütülmesi sağlanmış oluyor. Tabii bu en genel şema. Daha bir sürü alt komisyonlar, kurullar, çok gelişkin ve işlevsel işbölümleri var. Çalışmaların titizliği konusunda bir fikir verelim: Sürekli Komisyon'dan Derneğimize gelen dökümanlarda, Temmuz sonu Ağustos başında Havana'da ne kadar yağmur yağabileceği, santimetre kareye ne kadar güneş enerjisi düşeceği ve bunun gibi nice ayrıntılar yazılı!

Bütün dünya gençlerinin festival hareketine ne büyük bir önem verdiklerini, bunun için nasıl coşkuyla çalıştıklarını, katıldığımız Uluslararası Hazırlık Komitesi toplantısı sırasında izledik. Kısaca söyleyelim: Dünyanın dört bir yanında gençler, sanat, bilim, spor vb. çalışmaları varsa Festival için seferber etme yarışındalar. Anti-emperyalist dayanışmayı Festival bayrağı içinde yükseltiyor, barış savaşımında onunla ilerliyorlar. Herkes uluslararası gençlik hareketinin geleceğini kendi geleceği olarak görmeye alışmış.

İYG — Çalışmalarınızın bir amacı, Türkiye gençliğini Havana'da temsil etmek. Bu çalışmaların bir de Türkiye'ye dönük olan yanını anlatır mısınız?

Festival çalışmaları bir platformdur. Çok çeşitli görüş ve inanışlarda olan, fakat emperyalizme, faşizme, ırkçılığa karşı çıkan bütün hareketlerin işbirliği yapabilecekleri bir alan. Yeni kurulan bir dernek olarak biz bu alanı açmaya, biçimlendirmeye çalışıyoruz. Festivalin slogan doğrultusunda çalışma yürüten çeşitli görüş ve düşüncelerden sanatçılar, öğrenciler, sporcular, binlerce genç, bu platformun kendileri için ne kadar üretken, birleştirici ve genel olarak emperyalizme karşı savaşımı ne kadar güçlendirici olduğunu görecekler. Festival hareketi sosyalist, sosyal demokrat, komünist, demokratik sol bütün gençlik güçlerinin yapıcı bir düzeyde diyalog kurmaları, faşizme ve emperyalizme karşı verilen savaşımda birbirlerini daha yakından tanıyıp anlamaları için bir fırsattır.

kısacık...

• Maden işçisi, aynı zamanda ünlü bir karikatürcümüz olan Burhan Solukçu'yu kaybettik. Solukçu bir süre Zonguldak Maden Ocakları'nda çalışmış, daha sonra hastalanınca bu işi bırakmış ve uzun süren hastalığı süresince karikatür çalışmalarına önem vermiştir. Militarizme ve gericiliğe karşı karikatürleriyle ustaca karşı koyan bu karikatürcümüzün anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

• Ekim Devrimi'nin ünlü sanatçısı Mayakovski, 14 Nisanda ölüm yıldönümünde anıldı. Mayakovski yaşadığı dönemde Sovyet edebiyatı, tiyatrosu, resmi üzerinde büyük bir etki yapmış, sanatın gelişimine önemli katkıları olmuştur. Aynı zamanda partili olan bu büyük sanatçıyı birkez daha övünçle anıyoruz.

• IGD Sanat Kolu 1 Mayıs'a tüm gücüyle hazırlanıyor. İGD'nin 1978 1 Mayıs'ına en görkemli şekilde katılması için Sanat Kolu çeşitli çalışmalar yapıyor.

• Karikatürcüler Derneği'nin Barolar Birliği'nin 100. yıldönümü dolayısıyla açtığı «Toplumda Adalet Duygusu» adlı sergiden sonra 17 Nisan'da «Düşünce Özgürlüğü» adlı yeni bir sergi daha açtı. Sergide düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konulan yasaklamanın anti - demokratikliği vurgulanarak ilerici güçlerin düşünce özgürlüğü için savaşımı karikatürlerle dile getiriliyor. Karikatürcüler Derneği bu sergi ile anti - faşist savaşımda daima ilerici güçlerin yanında yer alacağını bir kez daha ispatlamıştır. Dernekten yapılan bir açıklamaya göre 1 Mayıs için de bir sergi açılacaktır.

• Bu yıl büyük İspanyol ressamı ve yaşamını anti-faşist, anti emperyalist savaşıma adamış olan büyük savaşçı Pablo Picasso'nun 5. ölüm yıldönümüdür. Burjuva aydınları tarafından tüm dünya emekçilerine sadece «Kübik», «Soyut» resimler yapan bir ressam olarak tanıtılmaya çalışıldıysa da bu O'nun anti-faşist savaşımını karalayamadı. Picasso ülkesinin faşistleştirilmesinden sonra bir yandan yerleşeceği bir ülke ararken, bir yandan da faşizme, emperyalizme karşı 1948 yılında Varşova Barış Kongresi'ne katıldı, 1951 Tokyo'da «Kore Katliamı» sergisini, daha sonra Vietnam sergisini açtı, 1944 yılından itibaren FKP (Fransız Komünist Partisi) üyesi olarak çalışmalarını sürdüren Picasso'yu 1973 yılında yitirdik.

• Sanatçıların sosyal güvenceye kavuşturulması için parlamentoya sunulan yasa tasarısına karşı çıkan 11 demokratik kuruluş tasarısının sorunlara çözüm getirmediğini belirterek, sanatçıların tam bir sosyal güvenceye kavuşturulması için savaşım vereceklerini söylemişlerdir. Ortak olarak yapılan açıklamada, sanatçılar ayrıca ilerici, sosyal nitelikli filmleri engellemeyi kendisine görev edinmiş olan sansürü gerici ve çağdışı bir uygulama olarak nitelemişler ve hemen kaldırılmasını istemişlerdir. İlerici bazı mesleki ve demokratik kuruluşlar da bu konuda basına açıklamada bulunarak bu haklı savaşımda sanatçıların yanında yer almışlardır.

SANAT KOLLARI NASIL ÇALIŞMALIDIR

Yığın örgütlerinde sanat kollarının işlevi ne olmalıdır? Sanat çalışmalarımızı yönlendirirken bu öncelikle cevaplandırmamız gereken bir sorudur. Çünkü sanat kollarının çalışmalarını sadece yığınların sanat eğitiminin sağlanmasında bir araç olarak görmemek gerekir. Yığınların sanatsal yönlerinin geliştirilmesi sanat kollarının işlevinin sadece bir yönüdür. Kolların, ideolojik olarak yetkinleşmenin araçları da olması gerekir. Özellikle gençliğin yığın örgütlerinde, daha geniş gençlik kesimlerinin örgütlenmesinde, apolitik gençliğe uzanılmasında, sorunların yığınlara daha basit, anlaşılır bir dille açıklanmasında bu araçların önemi büyüktür. Sanat kolları çalışmalarında amaçlanan mesajı verirler. Sadece vermekle kalmayıp onlarla dialog kurulmasına da dikkat etmek gerekir.

Tüm bunların yanısıra propaganda (Özellikle militan propaganda) duygusal coşkunluk olmadan düşünülemez. Propaganda da, olayların, sorunların yığınlar tarafından daha kolay ve iyi anlaşılması amaçlanır. Propagandaya sanatın katılması onu iki kat daha etkili yapar. Bu gerçeklik bizi sanat kollarının işlevlerini yerine getirebilmesi için birer propaganda ekibi olarak çalışmaları gerekliliğine götürür. Sanat kolları «Propaganda Ekipleri» olmak zorundadır!

Sanat kollarının bu tür çalışmalarını çeşitli ülkelerde görmek olanaklıdır. Örneğin Sovyetlerde faşistlere karşı büyük anayurt savunmasında bu ekiplerin rolleri büyüktür. Önceleri gazetelerin yüksek sesle okunması şeklinde başlayan çalışmalar hızla çeşitli oyunları, marşları, şiirleri vb propaganda amacıyla sunan, cephelerde kısa oyunlarla askerlere moral veren küçüklü, büyüklü binlerce gurubun oluşmasını sağladı. Önceleri oyunlar, çalışmalar çok basitti, sanat değeri zayıftı. Fakat yığınları harekete geçirmesi açısından önemliydi. Öyleki bazı oyunlar cephede biranda yazılıyordu. Daha sonraları sanat niteliği ağır basan gruplar oluştu. Bu tür (propaganda ekibi) çalışmaların diğer bir örneğini Şili'de görüyoruz: Anti - faşist güçler halka seslenebilmek için duvar resimlerine, duvar afişlerine, resimli duvar yazılarına başvurdular. Ülkemizde de yığınlara bazı düşünceleri iletebilmek, etkileyebilmek için duvar yazıları yaygındır. Tabi bunları bu tür kolların bir çalışması olarak görmek mümkün değildir. Fakat Şili'de bu tür çalışmalar (ki sanat niteliği de vardır) ressamların, grafikerlerin yeraldığı özel guruplar tarafından sürdürülmektedir.

Tüm bunlar sanat kollarının nasıl çalışması gerektiği üzerine deneyimlerdir. Kolların çalışmalarını yürütürken bu deneyimlerden yararlanmalı, herbirini birer propaganda ekibi durumuna dönüştürebilmeliyiz. Özellikle günümüzde bu tür kitleye dönük çalışmalara yönelmeliyiz. Kolların daha etkili olabilmesi için bu hedef doğrultusunda her kola özel çalışma yöntemleri araştırılmalı, bulmalı, uygulamalıyız.

sanat programı

Önümüzdeki günlerde Kuba - Havana da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin çok yönlü festival programı içinde bir sanat programı da bulunmaktadır. DDGF (Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu), bu sanat programı ile gençliğin uluslararası ve ulusal düzeylerdeki çalışmalarına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Aşağıda bu programı anahatlarıyla veriyoruz:

— Uluslararası oda müziği konserleri: Konserler solo ve orkestra için düzenlenecek.

— Dostluk için halk müziği ve danslarıː Ülkenin folklor değerleri sergilenecek.

— Uluslararası politik şarkı toplantısı: Bu toplantıda gençliğin toplumsal sorunları, emperyalizme karşı savaşımı dile getirilecek.

— Pop müzik resitalleri: Pop orkestraları çeşitli gösteriler yapacaklar.

— Delegasyonların özel gala gösterileri: Ülkelerin sanatsal nitelikleri belirtilecek. -Gösteri şeklinde delegasyonların kültürel programları -

— Uluslararası genç sanatçılar merkezi: Merkez, halkların insancıl, ilerici, devrimci, sosyalist kültürünü göstermek, dün ya demokratik gençliğinin emperyalizmin kültürüne karşı savaşımı, genç sanatçılar arasında anti-emperyalist savaşım birliğinin sağlanması, kültürel, politik deneyim alışverişinin gerçekleştirilmesi için oluşturulmuştur. Uluslararası genç sanatçılar merkezi sürekli açık olacak, birçok konuda açık oturumlar, seminerler, tartışmalar yapılacaktır.

— Uluslararası film festivali: Bu festivaldeki filmlerin konuları özellikle çocuk ve gençlik sorunlarıyla ilgili olacaktır.

— Uluslararası karnaval.

ÜÖB'ÜN ULUSLARARASI PABLO NERUDA YARIŞMASI'NA KATILMA ÇAĞRISI

Genç Sanatçılar, Sanat Öğrencileri ve Amatör Sanatçılar!

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, anti - emperyalist dayanışmaya hizmet eden kültürel ve yaratıcı çalışmanın daha gelişmesi için büyük bir fırsat olacaktır. Bunun için, genç artistleri, sanat öğrencilerini ve amatör sanatçıları Uluslararası Pablo Neruda Yarışması'na katılmaya ve böylece sosyalist Küba'nın başkenti Havana'da 1978 yazında düzenlenecek olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne somut yardımda bulunmaya çağırıyoruz.

Dünyadaki tüm yaratıcı genç insanların 11. Festival'in sloganını «Anti - emperyalist dayanışma, barış ve dostluk için» yaygınlaştırarak aktif olarak sanatsal çalışmalarıyla katılmalarını isteriz.

Bu uluslararası yarışmadaki amacımız demokratik ve ilerici öğrenci hareketinin 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali hazırlıklarının bir parçasını oluşturmaktadır.

ÜÖB, tüm genç sanatçıları ve sanat öğrencilerini —profesyonel ve amatör— anti - emperyalist dayanışma hareketinin güçlenmesine yardım etmeyi amaçlıyan yarışmada yer almaya çağırır.

Genç şairler ve yazarlar!

Genç besteciler ve şarkı yazarları!

Genç sanatçılar, grafikerler!

Ressamlar ve heykeltraşlar!

Genç fotoğrafçılar ve film yapımcıları!

Sanatsal yapıtlarınızı, barış, silahsızlanma, uluslararası güvenlik ve işbirliği için, ulusal kurtuluş, demokratik, toplumsal ilerleme ve öğrenci hakları için haklı neden olan anti - emperyalist savaşımın yararına kullanınız. Sanatsal yeteneklerinizi dünya dayanışma hareketine adayınız.

Yarışmayı başlatan ve düzenleyen olarak ÜÖB:

— Edebiyat, müzik, güzel sanatlar, fotoğraf ve film alanında katılanların en iyilerini seçecek,

— Katılanların en iyilerini uygun bir biçimde (poster, antoloji vb.) çoğaltacak, tüm dünyadaki öğrenci kesiminin yararlanmasını sağlıyacak,

— Müzik ve edebiyat alanında katılanların en iyilerini bütün düzenleme yolları da dahil olmak üzere halka sunulacak.

— Güzel sanatlar ve fotoğraf alanında katılanların en iyilerini, düzenlenecek 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde sergilenmesi için seçecektir. Kazananlar Prag'da Uluslararası Jüri tarafından saptanacaktır. En iyi yapıtların yaratıcıları Küba'da Havana'daki 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne çağrılacaklardır.

Not: Türkiye'den yarışmaya katılabilmek için yapıtların en geç 15 Mayıs tarihine kadar İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi Başmusahip Sok. No; 3, Daire; 1 Cağaloğlu - İstanbul Adresine gönderilmesi gerekmektedir.

"içimizdeki şeytan"

İçimizdeki Şeytan, Sabahattin Ali'nin 1939 da yazmış olduğu bir kitabıdır. Bilgi Yayınevi tarafından yayınlanan eserin fiyatı 35 TL'sıdır.

İçimizdeki Şeytan Türk edebiyatının en güzel romanlarından birisidir. Sabahattin Ali'nin bu romanı sosyalist gerçekçi sanatın bir başarısıdır. Bundan dolayı romancılığımızda bir dönemi temsil etmektedir. Romanda günümüzün sorunları ideolojik ve politik nedenlerine inilerek açıklanmış, gericilik, faşizm ve Pantürkizm yargılanmıştır. Sabahattin Ali yaratmış olduğu tiplerle ilerici - gerici savaşımını büyük bir başarıyla gözler önüne sermiştir. Örneğin fakir bir aileden gelen, büyük hülyalarla, temiz arzularla yaşamak isteyen, sonunda faşistlerin kuklası olan Ömer, çok güzel bir kız olan fakat burjuva aydınları, Pantürkistler ve faşistler tarafından kullanılan Macide, Türk aydınlarının sosyalist temsilcisi olan Bedri, eserin en önemli tipleridir. Bedri, Nazım Hikmet'in tiplerinin dışında, o zamana kadar Türk romanında rastlanmayan yeni bir tiptir.

İçimizdeki Şeytan'ın asıl önemi, Sabahattin Ali'nin bu romanda yarattığı Pantürkist tiplere sahiptir. Romandaki Nihat, pantürkistlerin ve faşistlerin tanınmış yöneticilerinden Nihal Atsız'dır; İsmet Şerif, demokrasi ve sosyalizm düşmanı faşist Peyami Sefa'dır; Prof Hikmet, Pantürkizmi ile tanınan Mükremin Halil Yinanç'tır; Tatar Suratlı Adam, Zeki Velidi Togan'dır. Daha bunlar gibi birçok tipe raštlamak mümkündür. Sabahattin Ali, bu tiplerle faşizmin, Pantürkizmin, gericiliğin azgın içyüzünü halka göstermiştir. Romanda bu faşistlerin Sovyetlerden kaçan faşistlerle, Nazi Almanyası'ndaki faşistlerle ilişkileri ortaya konmaktadır.

Sabahattin Ali İçimizdeki Şeytan'da bu azgın faşistlerin vücut ve ruhsal yönden nasıl iğrenç insanlar olduklarını da açıklamıştır. Nihal Atsız ufak, tefek, siniri bozuktur. Peyami Safa'nın bir yaradan dolayı boynu eğridir. Halil Yinanç korkunç çirkindir. Bunların tümü aciz, tatmin edilmemiş duygularıyla hastalıklı insanlardır.

İçimizdeki Şeytan faşistlerin, faşizmin, emekçi güçler için ne büyük bir tehlike olduğunu belirtmesi açısından çok önemli bir eserdir. Tüm ilerici gençler bu kitabı kesinlikle okumalıdırlar. Aynı zamanda okutmalıdır.

BİZİM KÖŞEMİZ

"YAŞASIN 1 MAYIS!"

Biz ilerici - yurtsever gençlik olarak «Yolumuz işçi sınıfının yoludur!» belgisini okullarda ve hayatın her alanında yükselterek ilerliyoruz. Günden güne ilerleyenve gelişen ilerici - yurtsever gençlik maocu ve goşist akımlara korku salıyor. Geçtiğimiz günlerde maocu ve goşistler bir arkadaşımızı bıçakla yaraladılar. Bununla da kalmayarak bu sapık akımlar ilerici gençlere karşı yıldırma ve tehdit politikası izlemektedirler. Bunlar bu yaralama olayıyla da kalmayarak bir gurup arkadaşımıza taş, sopa ve silahla saldırdılar.

Fakat biz Zile'li ilerici - yurtsever gençler olarak maoizme ve goşizme, her soydan, her boydan sapık akımlara karşı mücadelemizde kararlıyız. Eskiden 15 İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi satarken şimdi 150 gazete satmakta, gittikçe yığınsallaşmaktayız. Biz maocu ve goşist akımları bu hızlı gelişmemizle mahkum ediyoruz. İlerici - yurtsever gençlik olarak 1 Mayıs'a daha güçlü ve yığınsal olarak katılacak, ulusal demokratik güçlerin yanında yerimizi alacağız.

Yaşasın İGD!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın tüm ulusal demokratik güçlerin anti - faşist, anti - emperyalist eylem ve cephe birliği!

ZİLE'Lİ İLERİCİ GENÇLER

AMATÖR SPORCULAR

HAYDİ 1 MAYIS 1978'E

Amatör kulüplerde spor yapma uğraşı içindeki binlerce genç merkezi örgütlenmeden yoksundur. Amatör sporcular örgütlenmenin önemini 1 Mayıs yaklaştıkça daha da derinden hissediyorlar.

1 Mayıs hakkındaki görüşlerini sorduğumuz amatör sporcuların tümü bu sorunlarını dile getirdiler. Kendi kulüplerinin flaması altında 1 Mayıs'a katılmak istediklerini, ancak gerek yasaların, gerekse bazı yöneticilerin buna izin vermediğini söylediler. Fakat yine de 1 Mayıs'ta kendi istemlerini dile getiren pankartlarla yer alacaklarını vurguladılar.

Amatör sporcuların 1 Mayıs hakkındaki görüşlerini iki amatör sporcu şöyle dile getirdi:

●

M. ALİ KARADAĞ
KALESPOR
— Kaleci —
(TAV-SAN'da işçi)

1. amatör kümede oynuyoruz. Bu güne dek tüm maçlarımıza arkadaşlar aramızda para toplayarak kendi olanaklarımızla gittik. Kulüp bize bu konuda bile yardım etmedi. Yöneticilerin çoğu kendi çıkarları doğrultusunda çalışmalar yapıyorlar. Genç takımının kurulmasını da bu yüzden, «bize kâr getirmez» diyerek engellediler. Tesis, malzeme, sağlık vb. sorunlarımız var. Maç esnasındaki sakatlıklarımızı bile tedavi ettiremiyoruz. Bu sorunlarımızın çözümü kitle sporunun tam uygulanmasıyla gerçekleşebilir.

1 Mayıs'a kulüp olarak katılmamız olanaksız. Ancak bizler yine de 1 Mayıs'a katılacağız. Sorunlarımızı 1 Mayıs Alanı'nda da dile getireceğiz. «Seyir sporu değil, kitle sporu istiyoruz» pankartları 1 Mayıs Alanı'nda amatörlerin sesi olacaktır. Bir de müesseseler arası futbol maçları düzenleniyor. İşverenler bu maçları iki fabrikanın işçileri arasındaki birliği yıkmak, işçileri birbirine düşürmek için kullanmak istiyorlar. 1 Mayıs'ta, patronlar bu gayretlerinin de boşa çıktığını gözleriyle görecekler.

TİMUR UGAN
GAZİOSMANPAŞA SPOR KULÜBÜ
— Basketbolcu —

Biz basketbol 3. kümede oynuyoruz. Yöneticilerimiz hiçbir spor dalıyla ilgilenmiyorlar. Futbolda küme düşmekten zor kurtulduk. Basketbolda da son üç maça çıkamadık. Zaten kulübümüzün ancak 5 lisanslı basketbolcusu var. Bir arkadaşımız sakatlanınca yerine girecek adam olmadığından 4 kişiyle maç yapmak zorunda kalıyoruz. Formalarımız, lisanslarımız kendimizde duruyor. Maç günleri kendi başımıza maçlara çıkıyoruz. Kulüplere futbol dışında da çalışmalar yapabilmeleri için olanaklar sağlanmalıdır.

Sorunlarımız çok. Çözümü için de en başta örgütlü olmamız şart. Bunun için de tüm amatör sporcuların ASD çatısı altında örgütlenmesi gerekir. Eğer ASD 1 Mayıs'a katılırsa biz amatör sporcular tabii ki onun pankartı altında katılacağız. Kendi istemlerimizi 1 Mayıs'ta dile getireceğiz. İstemlerimizin, işçi sınıfının genel istemlerinden ayrı olmadığının da bilincindeyiz.

11. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ

kitle sporu için ileri bir adım

Sosyalist Küba gençliği, halkıyla görkemli festivale hazırlanıyor. 11. Festival'in coşkusu yediden yetmişe bütün Küba'yı sarmış durumda. Toplumun bütün kesimlerinde çalışanlar dünya gençliğinin bu en büyük gösterisine hazırlanıyorlar.

11. Festival programı içinde spora da önemli bir yer veriliyor. Tanınmış Kübalı sporcular hazırlıklarda önemli görevler aldılar. Tanınmış atlet, dünya rekortmeni Juantorena ile bu konuda yapılan röportajı daha önce yayınlamıştık.

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nde bir «Uluslararası Spor Merkezi» oluşturulacak. Bu merkezin çok yönlü işlevi olacak. Sporla ilgilenen gençler ve öğrenciler için biraraya gelmek, bilgi değiştirmek olanağını sağlayacak. Sürekli açık olacak bu merkezde gençler deney alışverişinde bulunacak. Ve değişik ülkelerdeki spor etkinlikleri konusunda bilgi alacak. Bütün ülkelerde gençlerin daha yığınsal olarak spor yapmasını sağlamanın (kitle sporunun) yolları tartışılacak.

Etkin bir merkez olacak olan bu merkez çeşitli ülkelerdeki tanınmış sporcular tarafından ziyaret edilecek. Tanınmış sporcular bu merkezde kitle sporunu ilgilendiren konularda konferanslar verecekler.

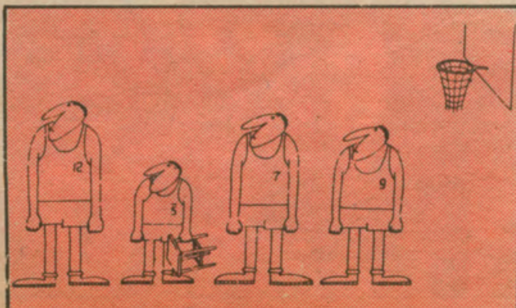
Gene festival spor çalışmaları için de bir forum, bir yuvarlak masa toplantısı, sergiler, spor filimleri, koşucuların toplantısı ve 1980 Olimpiyatları üzerine bir konferans yer alıyor. Forum ve yuvarlak masa toplantısının konuları şöyle:

— Gençlerin ve öğrencilerin kültür - fiziğin ve sporun gelişiminde rolü (forum)

— Kültür-fiziğin ve sporun kitlesel gelişimdeki deneyleri (yuvarlak masa toplantısı)

11. Festival spor programı içinde birçok spor karşılaşmalarının ve spor gösterilerinin yanısıra tüm dünya gençliğinin temsilcilerinin ve Küba gençliğinin katılacağı 1978 metrelik dostluk koşusu düzenlenecek.

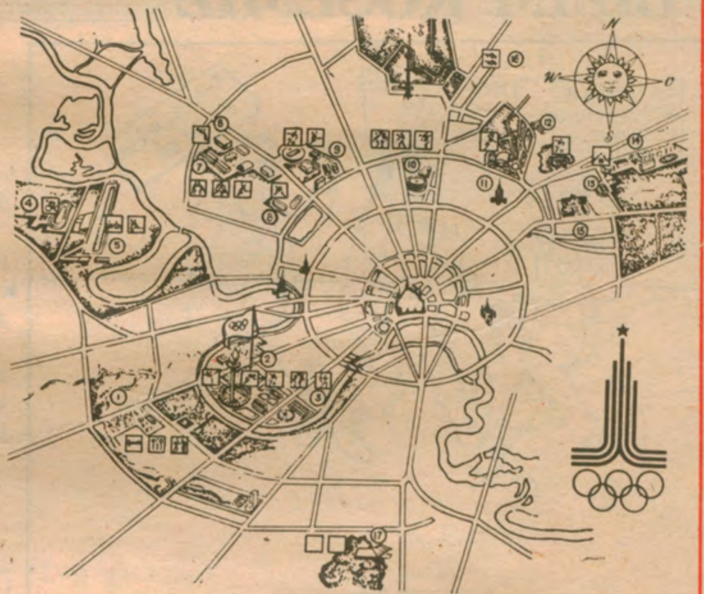
Bütün alanlarda olduğu gibi 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali spor ve kültür-fizik alanında da verimli bir platform oluşturacaktır. Bunun için gençliğin ve öğrencilerin festival hareketine daha etkin katılması, ülkülerini kitleler arasında yayması için savaşım vermeliyiz.

olimpiyat 80'e doğru

1980'de Moskova 12.000 sporcuyu, 850 tanınmış konuğu, 4000'e yakın hakemi, spor kongreleri ve konferansları için 5.000'den fazla delegeyi, 6.000 gazeteci ve 300.000 turisti karşılamayı bekliyor. Bu rakamlar bile tek başlarına 19 Temmuz'dan 3 Ağustos 1980'e kadar sürecek bu uluslararası spor olayının büyüklüğünü belirtmeye yeter.

1980 Moskova Olimpiyatları'nın yapılacağı tesislerin hemen hemen hepsi şimdiden hazır. Aşağıda olimpiyatların yapılacağı tesislerin yer aldığı krokiyi yayınlıyoruz:

1. Olimpiyat Köyü
2. 80 Olimpiyatlarının merkezi - Lenin stadyumu
3. Luzhniki'de spor salonu
4. Kapalı bisiklet pisti
5. Krylatskoye'de kürek çekme kanalı
6. Dinamo spor salonu
7. Merkez Ordu Kulübünün spor salonu
8. Genç Pionerler stadyumu
9. Dinamo stadyumu
10. 45 bin kişilik kapalı stadyum
11. Sokolniki'de spor sarayı
12. Lokomatif stadyumu
13. Halter spor salonu
14. Merkez Beden Eğitimi Enstitüsünün spor kompleksleri
15. Su sporları sarayı
16. Mytishchi'de atış poligonu
17. Bitza Parkı'nda atçılık için spor merkezi

GENÇLER ;
HAYDİ
1 MAYIS 1978'E

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin - emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumun güneşli günleri
Mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin - emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

B. Brecht

ilerici YURTSEVER gençlik
ÖZEL SAYI
250 krş
yaşasın 1 mayıs
ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.
onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

GENÇLER DERNEĞİ
UBESİ
VE
RLIĞI
YAŞASIN
1 MAYIS
PIM

HARUN
KARADENİZ
İMO
İŞÇİ MEMUR
AYIRIMINA
HAYIR

1 mayıs 1978'de istemlerimizi daha gür sesle haykıralım

1 Mayıs 1978'de yine alanları dolduracağız. Fabrikalardan, köylerden, okullardan, bürolardan dalga dalga olup 1 Mayıs Alanı'na akacağız. En güzel türkülerimizle, halaylarımızla çıkacağız 1 Mayıs'a.

Haykıracağız yüzbinlerle. Belgilerimiz yeri, göğü inletecek. Sesimiz yankılanacak dünyanın dört bir yanında. Dostlarımız onur duyacak. Düşmanlarımız korkacak coşkun selimizden.

1 Mayıs 1978'de Türkiye işçi sınıfı ve ilerici güçleri bir kez daha istemlerini haykıracak. 1 Mayıs 1978, işçi sınıfının savaşımına güç katacak. İşçi sınıfımız ve onun etrafında halkalanan demokratik güçler, 1 Mayıs 1978'de acil istemleri olarak şunları öne sürüyorlar;

HAYDİ 1 MAYIS'A

- **Faşist MHP ve Ülkü Ocakları Kapatılmalı, Kontr-Gerilla, Dev-Kurt, ETKO gibi faşist örgütler dağıtılmalı, faşist katillerden hesap sorulmalıdır!**
- **İşçi sınıfının düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne yasak koyan 141-142 ve 146. maddeler ceza yasasından çıkarılmalıdır!**
- **Tüm gerici yasalar iptal edilmelidir!**
- **Ezilen ulus üzerinde uygulanan ulusal ayrıcalığa ve baskıya son verilmelidir!**
- **Silahlanma yarışı durdurulmalı, militarist, şovenist politikaya son verilmelidir!**
- **Emperyalizmin savaş ocakları, NATO'dan, CENTO'dan çıkılmalı, üslere elkonulmalı, ikili kölelik antlaşmaları yırtılmalıdır!**
- **Gerçek bir toprak reformu demokratik bir biçimde gerçekleştirilmelidir!**
- **Tarım işçileri sigorta kapsamına alınmalı, tüm sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**
- **Gizli oy, açık sayım ilkesine dayanan referandum hakkı yasalaşmalıdır.**
- **Genel grev, dayanışma grev hakkı sınırsız olarak tanınmalıdır!**
- **Çığ gibi büyüyen işsizliği önleyecek, pahalılığı durduracak önlemler vakit geçirilmeden alınmalıdır!**
- **Lokavt hak değil, suçtur. Yasaklanmalıdır!**
- **Genel sağlık sigortası gerçek anlamda ve eşit bir biçimde uygulanmalıdır!**
- **Memurlara ve öğretmenlere grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar tanınmalıdır!**
- **Emperyalist devletlerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi soymasına son verilmelidir!**
- **Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenliğine dokunulmamalıdır. Kıbrıs sorunu uluslararası platformda çözülmelidir. Saldırgan emperyalist güçlerin, NATO'nun, CİA'nın Kıbrıs'ı bölme, taksim politikası boşa çıkarılmalıdır!**
- **Barış, genel ve tam silahsızlanma ve uluslararası planda yumuşama yolunda çaba sarfedilmeli, bütün komşularımızla dostluk anlaşmaları imzalanmalıdır!**
- **Helsinki Sonuç Belgesi kararları aynen uygulanmalıdır!**
- **Nötron Bombası'nın üretimi yasaklanmalıdır!**
- **Büyük sanayi işletmeleri, bankalar, sigortalar, iç ve dış ticaret tekelleri ve tüm doğal kaynaklarımız millileştirilmelidir!**
- **1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALARDA YERALMALIDIR!**
- **İş Yasası demokratikleştirilmeli, 13, 17 ve 24. maddeler değiştirilmelidir!**
- **İş güvencesi sağlanmalı, toplu işten çıkartmaların önüne geçilmelidir!**
- **İşsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir!**
- **Haftalık çalışma süresi 40 saate indirilmelidir!**
- **SSK, işçinin yönetimine verilmelidir!**
- **Devlet memurlarının siyasal çalışmalarına konulan yasak kaldırılmalıdır!**
- **Yurt dışındaki işçilerimize seçme ve seçilme hakkı verilmelidir!**

- **Gelir dağılımı adilleştirilmeli, demokratik bir vergi reformu yapılmalıdır!**
- **İşkolları yönetmeliğindeki 34 işkolu, 16'ya indirilmelidir!**

Bu istemler aynı zamanda gençliğin de genel istemleridir. Ancak, bu istemlerin dışında genç olmamızdan ötürü özgül sorunlarımız, gençliğin somut istemleri vardır. Bu istemlerin en önemlileri şunlardır;

- **Bilimsel ve yönetsel özerkliğe sahip üniversite!**
- **Üniversite ve öğrenim kurumlarında can güvenliği, öğrenim özgürlüğü sağlanmalı, eğitim faşist, ırkçı programlardan ve kadrolardan arındırılmalıdır! Emekçi çocuklarının eğitim olanakları genişletilmelidir!**
- **Yurtlardaki faşist işgallere son verilmeli, yurtlar öğrencilere açılmalıdır!**
- **Öğrenci kredi ve bursları günün koşullarına göre ayarlanmalıdır!**
- **Ortaöğrenimde sıkıyönetime son verilmeli, faşist disiplin yönetmelikleri iptal edilmelidir!**
- **Emekçi gençler, kızlar ve çocuklar için eşit işe eşit ücret verilmelidir.**
- **Emekçi gençliğe sigorta hakkı!**
- **İşgünü saati emekçi gençler ve çocuklar için en fazla 8 saat olmalıdır! Mesleki eğitim bu sürenin içinde sayılmalıdır!**
- **Tarım kesiminde çalışan genç emekçilerin ve çocukların ekonomik ve sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**
- **Angarya çalışmaya son verilmelidir!**
- **18 yaşında seçme, 21 yaşında seçilme hakkı yasalaşmalıdır!**
- **Dünya gençliği ile dayanışmamızı engelleyen gerici yasalar iptal edilmelidir!**
- **Silahlanma yarışının, gençler üzerindeki olumsuz yansımaları giderilmelidir!**
- **16 Mart Kırımı'nın sorumluları bulunup cezalandırılmalıdır!**

Bu istemlerimizin hayata geçirilmesi elbette bizim savaşımımıza, kararlılığımıza, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğine ve ilerici gençliğin birliğine bağlıdır. 1 Mayıs 1978 gösterileri bu birliğin sağlanması yolunda önemli bir adımdır.

- **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik - dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs!**
- **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması!**
- **Yaşasın işçi sınıfının birliği!**
- **1 Mayıs 1978'de işçi - gençlik dayanışması daha da güçlensin!**
- **Yaşasın 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali.**
- **Yaşasın ilerici gençliğin birliği.**

sahibi: Rifat GÜLER – sorumlu yönetmen: Bahattin SEVEN – baskı: Özakın matbaası son baskı tarihi • 19/4/1978